

POMPIERII ROMÂNII

— *tradiție din 1929*

numărul 3 - 2021

revistă editată de

INSPECTORATUL GENERAL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

REDAȚIA

redactor șef:

colonel Daniela **SILVI**

redactor :

colonel Daniela **SILVI**

corector:

plutonier adjutant șef Daniel **MĂRGELATU**

fotoreporter:

plutonier adjutant Claudiu **BRANISCHI**

tehnoredactare:

plutonier adjutant Claudiu **BRANISCHI**

distribuție:

Nicoleta **NIȚU**

foto coperta 1:

Președinția României

foto coperta 4:

Mihai Talpău

Cuprins

ANIVERSAR

- Alocuțiunea președintelui României cu ocazia Zilei Pompierilor din România - 4
- Mesajul inspectorului general cu prilejul Zilei Pompierilor din România - 6
- Din istoria unei zile de septembrie - 8
- În România de Ziua Pompierilor - 12
- Eroii care trăiesc în amintirea noastră - 14

AUTOPORTRET

- Un botoșănean la ISU Constanța - 16
- Din Afganistan la ISU Iași - 19

POVEȘTI CU ȘI DESPRE POMPIERI

- Pompierii români sunt de pe altă planetă! - 22
- Un vis, la cheie - 24
- Un om cât zece - 26
- Cu drag, oricând, la datorie - 28
- Un pompier pregătit pentru orice - 29
- Mereu aproape - 30
- „DA!” cu lacrimi de fericire - 31
- Poveste cu scafandri militari - 32
- Scrisoare către un campion - 34

INTERVIU

- Un pompier, director general la ARSVOM - 36

SITUAȚII DE URGENȚĂ

- Explozii, foc și pericol - 42
- O tragedie copleșitoare - 43
- Ieri a fost foc și fum ... - 44
- Plânge cerul și pământul - 45
- Carambol pe Autostrada Soarelui - 46
- Iad pe șosea - 47
- O zi vijelioasă de iulie - 48
- UNTOLD, o minune de patru zile! - 49

PROIECTE EUROPENE

- Reabilitarea și modernizarea
Muzeului Național al Pompierilor „Foișorul de Foc” - 50

PREVENIRE

- Viespile nu fac miere - 52
- Ce ar fi curajul fără frică? - 53

PREGĂTIREA PERSONALULUI

- Înainte de a avea pretenții ... - 54
- Recrutăm pompieri! - 55
- Antrenament spectaculos la Castelul Huniazilor - 56

ISTORIA CEA MAI FRUMOASĂ POVEȘTE

- „Încăierarea pompierilor, povestită mie
de d-nii ofițeri ce au luat parte” - 58

Alocuțiunea președintelui României cu ocazia Zilei Pompierilor din România

foto: Președinția României

Dragi pompieri,

Bine ați venit la Palatul Cotroceni! Mă bucur să celebrăm împreună Ziua Pompierilor din România, o zi dedicată dumneavoastră, celor care, cu mult curaj, înfrunțați zi de zi pericole care vă pun în primejdie viața, pentru a-i proteja și salva pe ceilalți.

Contribuția dumneavoastră la siguranța românilor a fost importantă în multe momente dificile de-a lungul istoriei. Prezentul aduce însă o serie de provocări noi, specifice, și este responsabilitatea noastră să găsim soluțiile pentru rezolvarea lor.

Munca dumneavoastră este cu fiecare an mai puternic legată de amplificarea fenomenului încălzirii globale, care afectează toate regiunile lumii. În unele zone, fenomenele meteorologice extreme și precipitațiile sunt tot mai frecvente, în timp ce alte zone se confruntă cu valuri de căldură extremă și secetă.

De altfel, și Strategia Națională de Apărare a Țării evidențiază faptul că degradarea calității factorilor de mediu și extinderea implicită a efectelor schimbărilor climatice se pot transforma în probleme de importanță critică.

Vă revine, așadar, un rol cu valențe strategice în cadrul mecanismului național de protecție civilă. Pe măsură ce România va ajunge să se confrunte cu situații de urgență civilă, misiunile dumneavoastră vor deveni tot mai dificile.

Chiar în vara acestui an, incendiile catastrofale din Grecia au pus în pericol viețile foarte multor oameni. Un moment dramatic pentru națiunea elenă, în ajutorul căreia am intervenit și noi, trimițând pompieri români dotați cu tehnică și echipamente de intervenție.

Dincolo de participarea la mecanismele internaționale de sprijin reciproc în caz de dezastre naturale, această misiune a pompierilor noștri a reprezentat și un gest de compasiune și sprijin pentru poporul grec.

Vă felicit, așadar, pentru înaltul profesionalism dovedit, recunoscut și apreciat nu doar de cetățenii români, ci și de Grecia și de comunitatea internațională.

Ceea ce am văzut în Grecia ne dovedește, o dată în plus, că trebuie să creăm în rândul populației noastre o cultură a prevenției, prin pregătirea activă și continuă, astfel încât oamenii să știe cum să reacționeze la producerea unei situații de urgență majoră.

Totodată, salut implicarea dumneavoastră și în lupta dusă la nivel național pentru combaterea efectelor pandemiei de COVID-19.

Misiunile de transport de persoane, probe sau echipamente de protecție, de prim ajutor acordat persoanelor potențial infectate, de decontaminare, monitorizare și informare preventivă a populației au fost de un real ajutor în ultimul an și jumătate.

Prin întreaga dumneavoastră activitate, contribuiți în mod cert la creșterea gradului de încredere a cetățenilor în instituțiile și autoritățile statului care au ca obiectiv principal asigurarea securității populației.

Pentru a gestiona rapid și eficient situațiile de urgență, este însă nevoie de dezvoltarea continuă a unui sistem de intervenție performant, dotat cu tehnică și echipamente adecvate.

Creșterea operativității sistemelor naționale de prevenire și gestionare a situațiilor de criză, interne și externe, militare sau de natură civilă, a mecanismelor de cooperare interinstituțională, va permite României să fie mai bine pregătită în a depăși cu bine orice potențiale crize cu care ne-am putea confrunta în viitor.

Dragi pompieri,

Prin specificul activităților dumneavoastră, sunteți aproape de oameni în situații-limită, adesea într-o luptă contracronometru, oferindu-le un sentiment de siguranță și speranță în fața unor pericole care le amenință viața și bunurile.

Alături de misiunea consacrată de stingere a incendiilor, vă revin sarcini complexe, precum salvarea persoanelor aflate în situații critice.

Intervențiile pentru acordarea primului ajutor calificat, misiunile de înlăturare a efectelor fenomenelor meteorologice periculoase, din păcate din ce în ce mai frecvente, fac ca activitatea dumneavoastră să fie indispensabilă într-o societate care pune în prim-plan siguranța oamenilor.

În semn de apreciere și recunoaștere a eforturilor dumneavoastră deosebite, am decorat Drapelul de luptă al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, am acordat Drapelul de luptă unui număr de 11 unități militare de pompieri și i-am decorat pe comandanții detașamentelor de pompieri care au participat la misiunile de stingere a incendiilor din Grecia.

Sunt convins că aprecierea și încrederea românilor vă vor motiva să vă îndepliniți în continuare, cu multă dăruire și curaj, misiunile încredințate.

Vă mulțumesc pentru efortul remarcabil, pentru devotamentul față de țară și de cetățenii săi și vă urez mult succes în continuare!

La mulți ani!

Președintele României

Klaus Werner Iohannis

ANIVERSAR

MESAJUL INSPECTORULUI GENERAL CU PRILEJUL ZILEI POMPIERILOR DIN ROMÂNIA

Ziua de 13 Septembrie reprezintă simbolul eroismului pompierilor români.

În urmă cu 173 de ani, predecesorii noștri au scris cu litere de foc istoria țării, pe frontispiciul căreia se regăsesc năzuințele de libertate socială, independență și unitate națională ale poporului român. Apogeul actului de eroism al pompierilor l-a constituit bătălia din Dealu Spirii, de la 13 septembrie 1848, dată la care românii au pierdut 80 de soldați și 2 ofițeri din Compania de Pompieri, condusă de bravul căpitan Pavel Zăgănescu.

Tradițiile pompierilor români înscriu și alte fapte memorabile de curaj, cum ar fi participarea la Războiul de Independență sau apărarea vieții și bunurilor, pe timpul bombardamentelor din cele două războaie mondiale.

Odată cu înființarea Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, în anul 2004, ni s-a deschis drumul marilor provocări. Ne-am asumat atunci responsabilitatea continuă a procesului de dezvoltare instituțională, care să ofere comunității o structură modernă și flexibilă, capabilă să gestioneze cele mai dificile situații.

În tot acest timp, prin acțiunile dumneavoastră curajoase, ați reușit să ștergeți multe lacrimi și să umpleți suflete de recunoștință.

Suntem un scut stabil și puternic pentru societatea civilă. Profesionalismul și seriozitatea cu care vă faceți datoria au constituit premisele încrederii de care această Armă se bucură, în mod constant, din partea cetățenilor. Această încredere este consolidată prin fiecare misiune și prin fiecare viață salvată.

Serviciul de calitate oferit comunității trebuie să fie definitiv în misiunile noastre și trebuie susținut cu temeinicie prin pregătire și echipamente performante de intervenție. Tocmai de aceea, au fost și rămân prioritare proiectele destinate creșterii performanței, pregătirii profesionale și, nu în ultimul rând, eficientizării intervențiilor la care sunteți solicitați.

Soluționarea optimă a tipurilor de evenimente cu impact major asupra vieții ne cere identificarea continuă a soluțiilor performante, care să armonizeze și să flexibilizeze acțiunile tuturor factorilor implicați în procesul de gestionare a situațiilor de urgență.

Avem datoria să nu-i uităm pe camarazii care au plătit cu propria viață pentru ca alții să trăiască. Gândurile noastre se îndreaptă și către pompierii care au pierdut lupta cu viața, răpuși de inamicul invizibil care schimbă destine – COVID-19.

Să ne rugăm pentru odihna veșnică a colegilor noștri care acum ne veghează din Ceruri!

Am deplina convingere că spiritul de echipă, coeziunea și susținerea reciprocă vor rămâne definitorii pentru menținerea climatului de încredere, motivant, deschizător de drumuri către reușite.

Vă mulțumesc tuturor pentru eforturile și sacrificiile pe care le faceți pentru îndeplinirea obiectivului principal al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență - protejarea și salvarea cetățenilor!

La ceas aniversar, mă bucur alături de dumneavoastră, vă felicit pentru activitatea depusă și rezultatele profesionale obținute și vă transmit sincere urări de sănătate și împliniri în plan personal și profesional!

LA MULȚI ANI!

AUDACIA ET DEVOTIO
INSPECTOR GENERAL

general-maior DAN-PAUL IAMANDI

La mulți ani,
tuturor pompierilor
din România!

Din istoria

*13 Septembrie 2021
Ziua Pompierilor din România*

unei zile de septembrie

Predecesorii noștri au scris cu sânge istoria țării.

De la lupta eroică din Dealul Spirii, condusă de căpitanul Pavel Zăgănescu în 1848 și până în prezent, pompierii au dat dovadă întotdeauna de curaj și devotament. Fie că au avut de înfruntat inundații, zăpezi, incendii sau alte calamități, salvatorii au fost mereu alături de cei aflați la nevoie.

În cursul zilei de 13 septembrie 2021, cu prilejul aniversării Zilei Pompierilor din România, a avut loc unul dintre cele mai importante evenimente ale salvatorilor militari din ultimii ani. În cadrul unei frumoase și solemne ceremonii desfășurate la Palatul Cotroceni, președintele României, domnul Klaus Werner Iohannis, a decorat Drapelul de Luptă al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență din Ministerul Afacerilor Interne, domnia sa conferindu-i Ordinul „Bărbăție și Credință” în grad de Ofițer, cu însemn pentru militari, în semn de „apreciere pentru rezultatele remarcabile obținute în activitatea de apărare a vieții, bunurilor și mediului împotriva incendiilor și dezastrelor, pentru realizarea măsurilor de protecție civilă, precum și pentru coordonarea acțiunilor instituțiilor implicate în managementul situațiilor de urgență.”

Drapelul de luptă al unității este simbolul onoarei, vitejiei și gloriei militare. El reamintește fiecărui militar, datorită lui sfântă de a servi cu credință patria, de a apăra cu bărbăție, pricepere și abnegație, chiar

cu prețul vieții, frontierele de stat, independența și suveranitatea țării.

De asemenea, în cadrul aceleiași festivități, a înmănat Drapelele de Luptă pentru 11 inspectorate pentru situații de urgență din județele Caraș-Severin, Covasna, Dâmbovița, Galați, Hunedoara, Ialomița, Mehedinți, Olt, Satu Mare, Tulcea și Vaslui, în semn de „apreciere față de devotamentul și spiritul de sacrificiu de care au dat dovadă salvatorii români în îndeplinirea misiunilor destinate protejării cetățenilor și a comunității.”

Tot astăzi, în semn de „apreciere pentru dăruirea și profesionalismul de care au dat dovadă în cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, remarcându-se la comanda modulelor specializate de intervenție implicate în recente misiuni de stingere a incendiilor din Republica Elenă”, președintele țării a conferit Ordinul „Bărbăție și Credință”, în grad de Cavaler, cu însemn pentru militari, colonelului Valentin Florin Pop și colonelului Alexandru-Adrian Csilik.

Cu fiecare viață salvată, dovedim că suntem demni de trecutul glorios al înaintașilor noștri și mergem înainte, servind Patria!

autor: colonel Cristian RADU, IGSU
foto: Președinția României

ANIVERSAR

*13 Septemb
Drapele*

rie 2021
de luptă

foto: Președinția României și IGSU

În România, de Ziua Pompierilor

„Conduita morală nu înseamnă pur și simplu exigența de a renunța anume la plăcerile vieții, ci mai degrabă interesul plin de solicitudine pe care îl depune cineva ca să făurească o soartă mai bună pentru toți oamenii.”

Albert Einstein

În data de 13 Septembrie, în fiecare an, este celebrată Ziua Pompierilor din România. Și, ca în fiecare an, fiecare unitate de pompieri și fiecare inspectorat în parte, a depus eforturi ca pompierii să se poată bucura să sărbătorească această zi, alături de colegi și reprezentanți ai autorităților centrale și locale, alături de soțiile și soții lor, de bunicii, părinții și copiii lor, în mijlocul comunităților în care trăiesc, de la care au primit în dar aplauze, zâmbete de recunoștință, dovezi de admirație, semne de apreciere, medalii, diplome, grade noi.

Pompierii militari, îmbrăcați în uniforme de reprezentare sau de serviciu, după caz, au defilat prin localitățile în care își desfășoară zilnic activitatea, au primit Drapele de Luptă, au depus coroane de flori în memoria celor căzuți la datorie la monumentele închinare acestora, au mers în cimitirele unde colegi de-ai lor își dorm somnul de veci, pentru a aprinde o

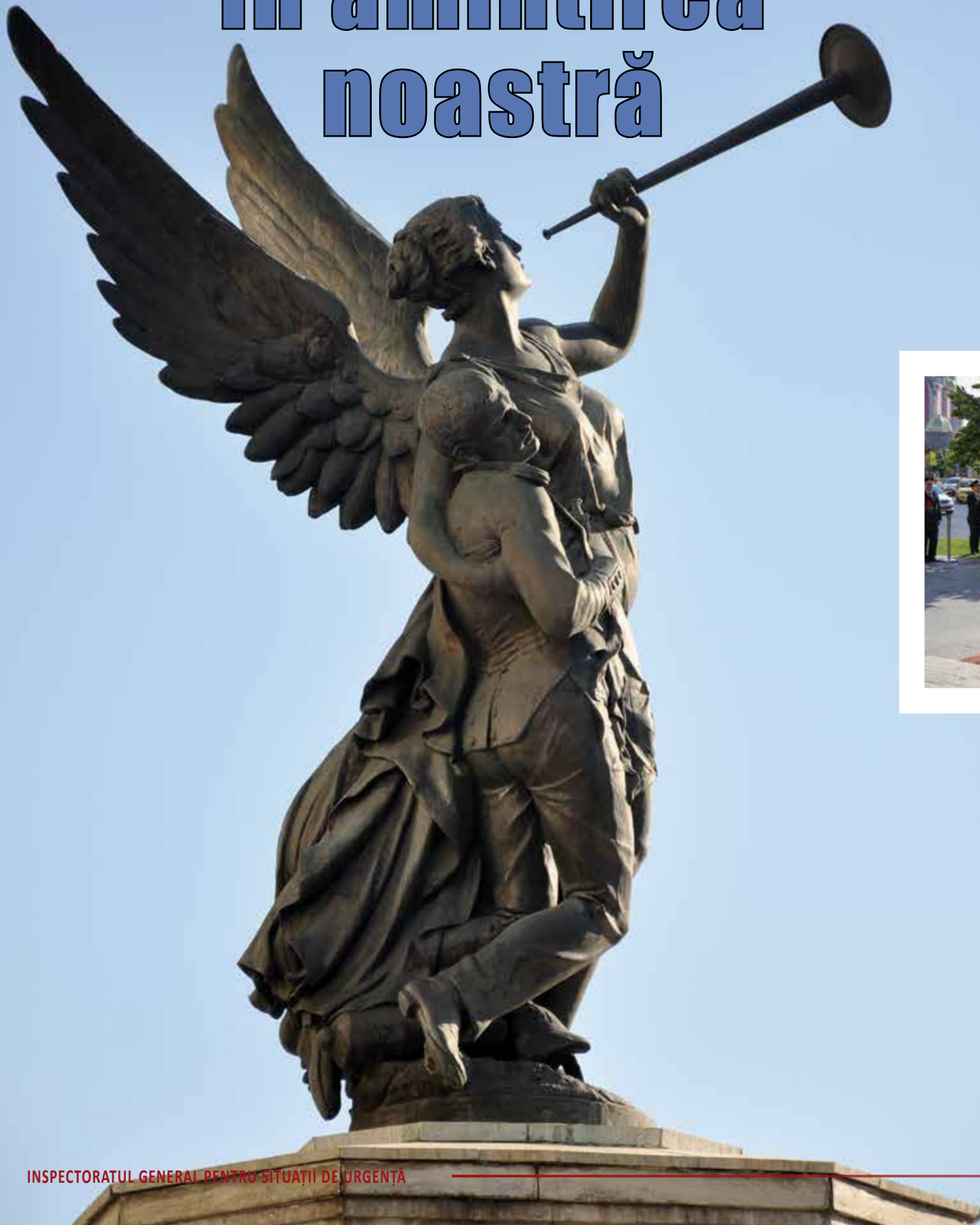
lumânare, au organizat festivități cu prilejul avansărilor în grad înainte de termen și a recompensării celor mai merituoși dintre ei, au donat sânge, au formulat cereri în căsătorie, au ajutat copii și bătrâni, au oferit flori, dar și informații și sfaturi valoroase de conduită în caz de izbucnire a unui incendiu, a producerii unui cutremur sau a unui accident casnic sau rutier, i-au învățat pe cei interesați de modalitățile de acordare a primului ajutor pentru afecțiuni diferite și și-au deschis porțile, ca autospecialele cu care lucrează zi de zi să poată fi cunoscute și admirate de oamenii de lângă ei, în mod special, de către copii.

Și în această zi de 13 Septembrie, pompierii militari din România și-au făcut exemplar datoria, intervenind prompt și profesionist, ori de câte ori a sunat telefonul și au fost anunțați că cineva, undeva, are nevoie de ajutorul lor.

autor: maior Adrian MARIN, IGSU

Eroii care trăiesc în amintirea noastră

În confruntarea cu incendiile devastatoare ori cu alte calamități, pompierii au făcut de multe ori dovada sacrificiului suprem, punându-și viața în pericol pentru a o apăra pe cea a semenilor. Unii au murit, de dragul oamenilor, al țării, făcându-și datoria. Și așa, au devenit eroi.

Ne amintim cu drag și cu pioșenie de ei, de cei care acum nu mai sunt printre noi, de cei pe care îi cunoaștem și care au devenit eroi în vremuri nu demult apuse, dar și de cei care ne sunt cunoscuți din filele îngălbenite deja ale istoriei.

Și povestea eroilor pompieri a pornit atunci, demult, în acea zi de 13 septembrie, când, cu puțin timp înaintea sosirii trupelor otomane, avusese loc înmânarea noilor drapele, Regimentului 2 Infanterie. Solemnitatea momentului a influențat moralul și devotamentul ostașilor. Aceeași stare de spirit îi caracteriza și pe militarii Companiei de Pompieri comandați de căpitanul Pavel Zăgănescu care voiau să meargă cu toții la cazarma din Dealul Spirii, convinși de iminența unui conflict armat cu otomanii. Soldații lăsați pentru paza cazarmii au cerut comandantului lor: „Luați-ne și pe noi, nu ne lăsați în cazarmă, ca pe niște nevrednici, căci dacă acolo, în Dealul Spirii, va fi vreun război, noi vrem să murim cu frații noștri!”...

Eroii pompieri căzuți în acea luptă năucitoare de la 13 septembrie 1848 de pe Dealul Spirii și de la bariera de pe Podul de Pământ (Calea Plevnei), au fost înmormântați într-o groapă comună cu toate onorurile. Este vorba de locotenentul Dănescu și sublocotenentul Stărostescu, împreună cu 47 de soldați pompieri.

Primul Parlament al României a acordat, în anul 1860, participanților la eroicul act de nebun curaj în confruntarea cu turcii din 13 septembrie 1848, pensii pe viață și prima medalie românească: PRO VIRTUTE MILITARI, iar în 1863, când oștirea română primea noile drapele, nu întâmplător, domnitorul Alexandru Ioan Cuza alegea pentru această festivitate data de 13 septembrie. Populația civilă nu a uitat gestul de eroism și demnitate al pompierilor și, prin subscripție publică, a fost ridicat Monumentul Eroilor Pompieri din București, realizat din bronz de sculptorul Wladimir Hegel și dezvelit la 13 septembrie 1901 pe Dealul Spirii, în fața Arsenalului Armatei. La 13 septembrie 1998, la aniversarea a 150 de ani de la jertfa acestora, în curtea bisericii Sf. Gheorghe - Plevna a fost sfințit un monument funerar din marmură.

În bogata carte a tradițiilor de luptă ale pompierilor militari români s-au înscris și alte glorioase pagini. Ei sunt cei care, constituiți în baterii de artilerie teritorială sau în coloane de transport muniții au contribuit la recâștigarea suveranității României în timpul Războiului de Independență.

Ostașii pompieri, în evenimentele ce au precedat formarea Statului național unitar român la 1 Decembrie 1918, la retragerea armatei române în Moldova, au rămas în teritoriul vremelnic ocupat de inamic, îndeplinind în grele condiții misiunea de apărare a vieții oamenilor și bunurilor împotriva incendiilor.

Companiile de pompieri au intervenit eroic pentru stingerea incendiilor declanșate de bombardamentele inamice, atât în Valea Prahovei, cât și în București sau alte localități ale țării, pe timpul celui de-Al Doilea Război Mondial.

În timpul cutremurului din 1977, s-au remarcat prin munca asiduă depusă pentru stingerea incendiilor inerente, dar și în misiunile de căutare și salvare a oamenilor rămași captivi sub dărâmături.

Revoluția din 1989, a fost scrisă și cu sânge de pompier.

Iar de atunci, chiar în timp de pace, soarta, se pare, că are nevoie de eroi. Și pentru a salva viața altora, pompierii militari, înaintașii și colegii noștri, nu au dat niciodată înapoi, plătind prețul suprem, fără a sta pe gânduri, fie în incendii, în explozii, în urma producerii oricărei situații de urgență pe care cineva și-o poate imagina.

Aducem un pios omagiu eroilor noștri, cei care au fost, pe lângă copii, frați, părinți, prieteni, camarazi, destoinici pompieri militari!

autor: colonel Daniela SILVI, UPS

UN BOTOȘĂNEAN LA ISU CONSTANȚA

Mă numesc Mihail Cristian Amarandei. În prezent, mi-am asumat responsabilitățile funcției de inspector șef al ISU Constanța. De drept, sunt inspector șef al ISU Botoșani. Sunt pompier de meserie, port pe umeri gradul de colonel, sunt inginer cu diplomă și dețin titlul de doctor în domeniul Ingineriei Civile, numele tezei fiind „Ingineria protecției la incendiu în proiectarea și exploatarea complexelor comerciale”.

Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dobrogea” al județului Constanța a fost și rămâne o provocare pentru mine. Eu mă regăsesc în această unitate și cred în minuni! Urmez regulile care veghează la bunul mers al lucrurilor. Tot ceea ce durează în timp se construiește cu efort și sacrificii, care, din păcate, se uită la un moment dat... Sunt călit! Sunt puțini cei care pot înțelege adevărul pompierilor militari de la malul mării, situațiile prin care au trecut în ultimii ani, lipsurile cu care se confruntă. Trebuie să vii, să vezi și să simți ceea ce este greu de descris în cuvinte. Și, dacă nu o să pot să înfăptuiesc poate nici pe departe tot ce este nevoie pentru a finaliza reclădirea acestei instituții din temelie, atunci când voi pleca acasă, măcar să las în urmă niște oameni potriviți, la locurile potrivite, care pot fi fundamentul de care este mare nevoie. Consider că asta este misiunea mea, în această perioadă! Un ofițer cu funcție de conducere trebuie să fie un reper și oamenii trebuie să aibă încredere că acordăm șanse tinerilor, dar ne bazăm pe experiența celor mai vechi în meserie.

Cinstea, corectitudinea, trebuie să primeze. Personal, nu îmi pot clădi fericirea pe lacrimile celorlalți. Mă simt uneori ca pe un câmp de luptă ...

Plecăm de la modul la care știm să cerem colegilor să își asume cerințele din fișele posturilor. Fiecare este important și are rolul său. Am găsit aici oameni care știu, și vor și pot. Mai trebuie lucrat la omogenizarea și coagularea personalului. Mulți dintre ei sunt oameni minunați și profesioniști, luați separat ... Din cauza unor vremuri grele pe care le-au avut de traversat la serviciu, a rămas într-un colț de umbră spiritul camaraderesc. Nimic iremediabil! Psihologul unității are o vorbă: „Apa curge de la deal ...” Mă străduiesc să nu uit și sper să fie la fel de convingși și cei de deasupra mea, de asta. Ne-ar fi mai bine, tuturor!

Simt o oarecare satisfacție profesională, aici, la Constanța. Este un județ greu de dus față de Botoșani. Acolo, cumva, e capăt de linie, prin comparație. Volumul mare de activități ne provoacă pe toți să fim mai buni, mai energici, mai spontani, mai organizați, „într-un cuvânt”, să ne depășim limitele.

Sunt mulțumit că situația operativă este acum, sub control. Am înregistrat și câteva succese în misiuni complexe, în care mai mulți militari, ofițeri și subofițeri, s-au remarcat, acționând exemplar. Sezonul estival a fost chiar un succes, timpii de răspuns au fost mici și peste 100 de angajați și 93 de elevi, plus scafandrii veniți la cursuri, au asigurat misiunile de intervenție.

Misiunile trebuie îndeplinite! E greu? Sigur că da! Un profesionist însă, poate să își desfășoare activitatea oriunde, dar să nu uite să fie om! Prioritar pentru mine este să îmbunătățesc condițiile de muncă ale colegilor, din toate punctele de vedere. Să menținem ordinea și disciplina, nu de frica cuiva, ci din respect pentru noi înșine. Visăm la un sediu nou și sperăm să vedem acest vis îndeplinit printr-un proiect transfrontalier România-Bulgaria. Avem nevoie de resurse financiare, avem proiecte și pași importanți de făcut. Recunosc că aceștia sunt anevoioși în acest moment.

Vreau să realizăm centrul de antrenament al scafandrilor de la Mangalia. Îmi doresc ca toți colegii să se simtă valorizați și să știe că sunt prețioși și prețuiți, la justa lor valoare. Îmi arăt recunoștința față de eforturile lor, dându-le libertatea de a fi creativi, propunându-i pentru avansare sau recompense sau oferindu-le aceste stimulente, personal, atunci când acest lucru intră în competența mea. Nu uit să îi felicit, pentru reușite. Pentru a-i motiva, mă străduiesc să le arăt apreciere pentru lucrurile bine făcute, fiecăruia în parte, dar și echipelor care au un succes profesional. Din același motiv pun mare preț pe pregătire, pe sportul de echipă și pe toate activitățile desfășurate în comun, deși, pe fondul restricțiilor curente cauzate de pandemie, am fost nevoiți să luăm măsuri de distanțare fizică. Noi trebuie să acționăm totuși, ca un tot! Nu uit niciodată să le arăt respect colegilor care trec în rezervă, după ani de muncă. Mă străduiesc să dau ordine scurte și clare și să implic cât mai mulți colegi în rezolvarea problemelor cu care ne confruntăm.

Am un temperament coleric, recunosc, dar încerc să am răbdare. Consider că cea mai grea muncă este să stai de vorbă cu oamenii. Aici, lumea parcă a uitat să vorbească direct și toți scriu hârtii ... Parcă le este teamă de discuții, parcă, indiferent de gradul de pe umăr, nu am fi, cu toții, doar niște oameni care își fac meseria cu plăcere ... Lucrăm la asta, împreună. Poate că eu nu m-am făcut pe deplin înțeles: apreciez orice părere, pro sau contra unei inițiative, pentru că

doar așa putem evolua cu adevărat. Nu, nu îți pică bine atunci când cineva te trage de mânecă, dar este sănătos pentru instituție să îi apărăm interesele, nu înfruntându-ne, ci sprijinindu-ne reciproc. Și pentru asta, oricare comandant are nevoie de consilieri de bună credință. Altfel, riști să pierzi contactul cu realitatea ... Știți cum este? Atunci când puterea are dreptate întotdeauna, dreptatea nu are putere ... Nu plec urechea la bârfe, nu încurajez acest lucru, studiez, analizez și îmi formez propria părere despre cineva, părere pe care nu o poate contrazice decât persoana în cauză, prin conduita sa profesională.

Nu, încă nu vreau să mă întorc la Botoșani pentru că la Constanța, pompierii încă nu sunt securizați. Nu au ofițeri suficienți ca număr sau maturitate profesională. Nu au destui colegi subofițeri care să pună în aplicare planurile operative. Nu au tehnică suficient de modernă, nu au ... Au nevoie de cineva din interior care să îi conducă, pe termen lung! Însă, dacă aș pleca acum de aici, ar fi ca și cum toată această perioadă ar fi fost un moft pentru mine, ceea ce nu este nici pe departe adevărat! Nu sunt clădit să fug de responsabilități, dar am un angajament și față de familie. Ceea ce uit uneori, din păcate. Tatăl meu, în acest moment, este în spital, în Moldova ...

Cred în Dumnezeu! Anul trecut între 6 și 25 mai, fiind internat în spital, la Botoșani, bolnav de Covid, mi-am reevaluat prioritățile. Și sunt convins că nimic nu este întâmplător și că nimic nu este garantat, nimănui...

Îmi doresc, normal, să fiu mai aproape de casă, să fiu un soț bun pentru soția mea, dar să rămân și copilul părinților mei, părinte spiritual pentru copiii botezați de mine și pentru tinerii pe care i-am cunoscut. Cu alte cuvinte, să mă bucur și eu de viața de familie și de prieteni. Sunt puțini cei care se gândesc la faptul că, de cele mai multe ori, poziția unui șef, a unui comandant, invidiată poate, este, în fapt, o condamnare la singurătate socială ...

Cetățenii, din Constanța, din Botoșani sau de oriunde voi fi trimis să-mi aduc contribuția la binele comunității, se pot baza pe ofițerul de carieră care sunt. Împreună cu colegii mei pompieri, voi căuta și voi identifica cea mai bună soluție ca oamenii să poată fi protejați și salvați, în caz de producere a unei situații de urgență, pentru că altfel, nu aș fi eu.

Sunt militar din 1995 și chiar îmi iubesc țara!

Colonel Mihail Cristian AMARANDEI, ISU Constanța
față în față cu
colonel Daniela SILVI, UPS

Din Afganistan la ISU Iași

Numele meu este Melinte. Petrea Melinte.

Mă consider mai mult ieșean, decât sucevean. Prietenii știu de ce! Sunt de profesie ... militar. Acum, port cu mândrie gradul de colonel și activez în cadrul Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Mihail Sturza” - Iași, din ianuarie 2008, unde am venit prin transfer, de la MApN., în urma câștigării unui concurs de ocupare a unui post de ofițer. Pe scurt, sunt pasionat de oameni și de fapte bune. Și de haina militară, cu tot ceea ce presupune ea!

Cariera am început-o în 1990, atunci când am terminat, ca subofițer, studiile pentru specializarea tancuri și auto de la Pitești, la Școala Militară de Ofițeri Activi. Pe rând, am trecut de la mașini blindate la ... logistică, resurse umane, operativ.

Ca oricare om în rândul lumii, m-am căsătorit, mi-am construit un cămin solid, am fost binecuvântat cu doi copii, acum tineri oameni ce se îndreaptă cu pași repezi spre, sper eu, o viață frumoasă, de adult. Cred despre mine că sunt un bun bucătar, „un meșter” implicat în treburile casei, un soț grijuliu și un tată iubitor. Sper că și cei dragi mie cred la fel!

Am fost și rămân un perfecționist, un autodidact, un militar ordonat. Cu bune și cu mai puțin bune, viața mea a avut un parcurs coerent și normal.

Anul 2005 a fost cel care m-a marcat din punct de vedere profesional. România a asigurat atunci misiunea LEAD Nation. M-am alăturat cu entuziasm militarilor plecați în Afganistan, la Kabul, în misiunea CAIA – ISAF, unde am făcut parte din Poliția Militară Internațională,

ocupând postul de supervisor, coordonând o echipă de polițiști care investigau și asigurau liniștea și ordinea atunci când apăreau incidente între militarii, de toate naționalitățile, din cazarmă. Dintre atribuțiile îndeplinite merită amintite: autorizarea aterizării aeronavelor sosite pe aeroport, a mașinilor militare și a celor afgane și supravegherea îmbarcării militarilor în aeronave, pe aeroport.

Ce am învățat din această experiență? Lucrând cu militari din foarte multe țări am avut șansa să văd cum gândesc, cum acționează, care le este dotarea și pregătirea. Am putut observa, analiza, compara. M-au impresionat profund militarii belgieni care făceau parte din QRF - Quick Reaction Force. Erau foarte bine organizați, pregătiți, antrenați și interveneau foarte rapid acolo unde situația o impunea.

Atunci, acolo, am luat primul contact cu adevărata sărăcie ... Nu îmi face plăcere să îmi amintesc de condițiile de trai ale afganilor civili! Un coleg român, militar și el, a murit în acea perioadă în Irak ... Vestea m-a zguduit. M-am gândit mult atunci la viață, la tot ceea ce este important, pentru fiecare dintre membrii familiei mele. Un alt coleg, german, a fost împușcat, din greșeală, de niște militari belgieni. Mai avea puțin și s-ar fi întors acasă ...

În rest, am respectat ordinele primite și mi-am făcut datoria cu conștiinciozitate. Și în acest moment consider această etapă din viața mea ca fiind cea mai interesantă și plină de învățăminte și o experiență profesională deosebită. I-am mulțumit soției mele care a fost de acord cu plecarea mea în această misiune deși, acasă, ea a rămas singură să îl îngrijească pe băiețelul nostru de patru ani și pe fetița noastră, de doar un

an. Recunosc că, dacă s-ar fi opus, nu aș fi îndrăznit să protestez și aș fi rămas lângă ea și copiii, dar nu știu sigur dacă eu aș fi fost azi, cel care sunt.

În luna august, întors acasă, am constatat cu amărăciune că mulți dintre colegii mei erau mai interesați de cât de mult am câștigat în această perioadă la Kabul și nu de ceea ce am trăit și am învățat și cu ce aș putea să îmbunătățesc lucrurile și în unitatea de proveniență.

Cum un necaz nu vine niciodată singur, am aflat că, în timpul misiunii desfășurate departe de țară, funcția pe care eram încadrat fusese desființată. Mi s-a oferit un post modest unde, în loc să-mi fie pusă în valoare experiența dobândită înainte și pe timpul misiunii din Afganistan ... am avut un șoc atunci când un ofițer mi-a pus în mână o cutie cu vopsea și o bidinea ... Am fost transferat la biroul Resurse Umane, la cerere.

În anul 2007 am terminat, ca șef de promoție, Facultatea de Electrotehnică, specializarea inginer electromecanic din cadrul Universității Tehnice „Gheorghe Asachi” din Iași.

Pompierii? Mă regăsesc cel mai bine printre oamenii aceștia! Atribuțiile care vizează sprijinirea, ajutorarea și salvarea oamenilor sunt cele care mă fac, de 13 ani încoace, să vin cu bucurie la muncă, în fiecare zi.

Îmi amintesc de un incendiu mare produs în ajunul Paștelui la un complex comercial, în anul 2012. Trei-patru zile a durat intervenția colegilor mei. Eu nu am participat efectiv la lupta cu flăcările, dar am stat permanent în dispecerat și sunt fericit că, prin contribuția mea, am salvat vieți și bunuri de la distrugere în momentul în care mi-am dat seama și

mi-am și informat colegii despre faptul că un perete se va prăbuși peste trei autospeciale aflate în imediata apropiere.

În calitate de prim-adjunct al inspectorului șef al ISU Iași am coordonat stingerea unui incendiu de anvergură produs la Spitalul de Boli Cardiovasculare „Prof. Dr. George I.M. Georgescu”. Sunt mândru de mine, ca și de colegii mei, pentru modul în care am acționat în acele momente.

Am reușit să ajung până aici, să implementez un altfel de a concepe planificările și de a organiza misiunile, fiind întotdeauna corect față de ceilalți. Am schimbat modul de întocmire a documentelor, mi-am apropiat oamenii și am rămas mereu participativ, ordonat și cald.

Sunt mândru de faptul că fac parte din conducerea ISU Iași? Puțin spus! Chiar dacă sună, poate ciudat, pentru mine, cel puțin acum, interesele instituției în care îmi desfășor activitatea în fiecare zi, le pun mai presus de interesele personale. Și sunt fericit!

Colonel Petrea MELINTE, ISU Iași,
față în față cu
colonel Daniela SILVI, UPS

Dacă pompierii sunt bine văzuți de către cetățeni mai peste tot în lume, dacă se știe că oamenii aceștia curajoși nu se dau în lături atunci când viața cuiva este în pericol și pentru fiecare reușită sunt aplaudați, ca la scenă deschisă, dacă lacrimile pline de recunoștință nu opresc alte manifestări ale bucuriei, acum, salvatorii români au fani adevărați în toată Europa, dacă nu pe mapamond!

„Am plecat toți, ne întoarcem toți!”- aceste cuvinte erau rostite de salvatorii români, pe când plecau în misiunea de sprijinire a omologilor lor greci, greu încercați de incendiile ce puseseră stăpânire pe mai multe teritorii.

Jurnaliștii eleni s-au întrecut în a scrie articole elogi-oase la adresa pompierilor militari români detașați în Grecia, nu odată. Focul ce a mistuit insula Evia a fost stins cu ajutorul lor, s-au întors acasă acoperiți de glorie, dar focul a fost reaprins și o altă serie de pompieri a plecat în misiune în țara în care, de obicei, nouă și conaționaliilor noștri ne place să ne petrecem concediile.

„Viteza, organizarea, meticulozitatea și reflexele instinctive sunt uimitoare. La sosirea în Evia, pompierii români au înființat peste noapte un sediu independent față de cele oferite de Grecia, cu servicii de catering și logistică proprii. Au cartografiat drumurile forestiere cu drone, au calculat direcția vântului și au folosit tehnologie de ultimă generație pentru localizarea incendiilor. În același timp, au profitat de zecile de pâraie din zonă și, cu furtunurile racordate între ele pe distanțe de peste 60 de metri, au pornit să stingă focurile. De asemenea, s-au mutat pe drumuri izolate pentru a nu împiedica circulația. Așadar, practica pompierilor români nu este doar admirabilă, ci este cu siguranță o oglindă a unei țări dezvoltate și nu una subdezvoltată, așa cum mulți o văd”.

„Printre cele 8 țări care au trimis ajutoare, se numără România, care într-o postare pe rețelele de socializare a subliniat că nu vom „lăsa frații noștri greci în acest moment critic”. Și nu a făcut-o. De fapt, este posibil să fi făcut mai multe. Poate că a oferit pompierilor din Grecia oportunitatea de a asista la un seminar de

„Pompierii români sunt de pe altă planetă!”

stingere a incendiilor.”, scriau redactorii publicației grecești Menshouse, explicând în detaliu ce i-a ridicat pe angajații IGSU la gradul de eroi în ochii localnicilor.

„Potrivit mărturiilor, pompierii români sunt mai mult decât un comando. Sunt instruiți pentru orice situație posibilă, au dezvoltat metode pe care le găsești doar la batalioanele armatei care acționează pe câmpurile de luptă și se ocupă de foc așa cum ar trebui: nu ca de un fenomen natural, ci ca de un adversar care nu are doar planul A, astfel încât aplică tactici adecvate pentru a-l opri. Chiar și gradual”, se arată în articol.

„... Pompierii români și-au înființat propria bază peste noapte, cercetând terenul și zona cu drone, au întins furtunuri de 60 de metri începând de la râuri și surse de apă, pe care le-au protejat acolo unde traversează drumul, au mijloace de comunicație integrate în uniforme și este sigur că, dacă li s-ar oferi mai multă libertate de mișcare, ar putea fi și mai eficienți în controlarea incendiilor”, mai spuneau jurnaliștii greci.

Felicitări, dragi colegi! Sunteți eroii noștri!

Și, chiar dacă suntem siguri că și noi, ceilalți, care purtăm cu mândrie însemnele pompierilor militari români, dar care nu am fost convocați pentru această misiune internațională, am fi fost la aceeași înălțime, nu putem să nu vă spunem, cu puțină invidie profesională, evident, dar cu mâna pe inimă: Bravo, vouă!

Și chiar dacă ați părut în ochii localnicilor ca niște extratereștri salvatori veniți în țara prietenă ca de pe o altă planetă, noi, cu toții, ar trebui să ne scoatem pălăria sau șapca sau ce avem, în fața voastră! Și chiar facem acest gest și ne înclinăm, cu deosebit respect!

autor: colonel Daniela SILVI, UPS

UN VIS

Dreptul la fericire este, deseori, contestat de soartă. Uneori, când crezi că le ai pe toate, viața schimbă regulile jocului și totul pare că se năruie.

Viața unei familii din Gorj a luat o turnură neașteptată într-o zi fatidică de august, când Cosmin Drăgoi, capul familiei, a sfârșit într-un accident de circulație. Fiu, soț, tată a două fetețe, colegul nostru, pe care toată lumea îl aprecia, nu a apucat să își vadă născut singurul băiat ... Acesta a venit pe lume, după tragedie.

Alina, soția lui, a trebuit să se descurce singură, cu greutăți greu de imaginat și cu amintirea unui proiect comun: o casă a lor, pe care Cosmin a început-o încă dinainte de căsătorie.

„Atunci când ți se întâmplă ceva rău în viață, îți pierzi speranța și ai impresia că vei merge din rău în mai rău”, a povestit tânăra femeie, cu lacrimi în ochi.

Cei trei copii ai lor, două fete și un băiat, nu știu că el e decedat. Mama lor le-a spus că e în ceruri, unde muncește pentru a le asigura un trai decent. Fiecare dintre ei speră că va veni ziua când tata va ieși din tură și va veni acasă ...

Pentru această familie greu încercată, pompierii militari din cadrul ISU Gorj au complotat cu întreaga echipă de la „Visuri la cheie”, emisiunea îndrăgită difuzată de PRO TV.

„Sper să le aducem o altfel de perspectivă a vieții, să nu le reparăm o casă, ci sufletele. Alinei, în special. Cosmin s-a apucat de o casă pe care nu a reușit să o ducă la bun sfârșit. A pus în ea tot ce ar pune un om în casa lui: iubire, pasiune, dăruire și nerăbdare să o vadă. Din nefericire, n-a mai apucat. Sper să reușim noi să-i continuăm munca și să le dăm copiilor ce și-ar fi dorit el să le dea”, a vorbit, în numele tuturor, arhitectul gorjean Alex Gavrilescu.

Și a început renovarea casei lui Cosmin Drăgoi ... Voluntari? Colegii lui, pompierii militari, firește!

„Unul dintre cele mai emoționante momente pe care le-am putut trăi în viața mea, este acesta! Avem, așa, în mentalitatea noastră, de a nu lăsa pe nimeni în urma noastră. Tot timpul am fost uniți. Tragedia a fost destul de mare, dar am considerat că trebuie să ridicăm capul, să strângem rândurile și să mergem înainte!”, mărturisea, emoționat, plutonierul adjutant șef Sever Ibiceanu, aprobat de către colegii săi.

LA CHEIE

Prezentatorul Dragoș Bucur, impresionat de povestea familiei, a fost uimit de modul de acțiune al pompierilor, veniți cu chef de muncă cu o oră mai devreme decât era prevăzut în program: „Pe șantier există tot felul de glume ... Pe lângă oamenii aștia (pompierii n.r.) nu prea era loc de așa ceva ... Îți vine să mergi cu mâinile pe lângă corp și să saluți din două în două minute!”

Evacuarea mobilelor și a lucrurilor depozitate în casă s-a făcut foarte repede. Apoi, pompierii au pus umărul la toate treburile ce au implicat forță fizică, muncă, sensibilitate ...

„Disciplina diferă de la echipă la echipă. O avem și noi, pe a noastră. Dar azi, a fost așa un mare contrast fantastic între noi și pompieri ...” – povestea, cu admirație, arhitectul Alex Gavrilescu.

Sublocotenentul Florin Chisim susținea, cu modestie: „Am încercat să ne facem și noi utili și să o ajutăm, implicit, pe Alina ...”

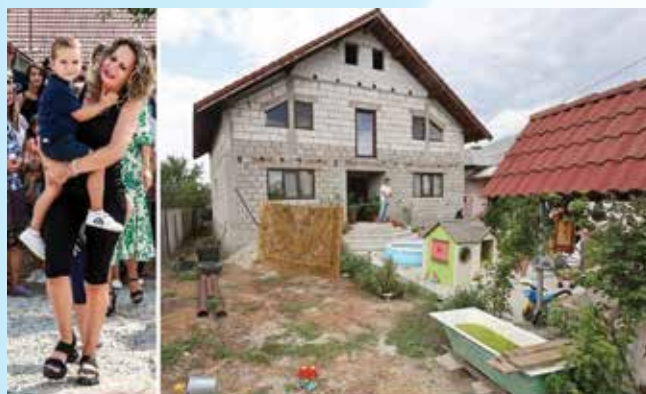
Sugestive sunt cuvintele frumoase spuse de arhitectul Andra Marinescu: „S-au organizat într-o fracțiune de secundă. Cred că din priviri s-au înțeles și au început să ne ajute cu grădina. Au cărat piatra în interior. Au scos trandafirii. I-au mutat. Cred că, dacă le spuneam că ne dorim din tot sufletul să întoarcem casa cu fațada invers, cu siguranță că se putea!”

Casa începută de pompierul Cosmin Drăgoi Turburea în 2007-2008, pe vremea când visa cu ochii deschiși la o femeie bună și frumoasă alături de care să crească o familie numeroasă, i-a fost predată terminată, solidă și utilizabilă imediat, utilată și decorată cu mult bun gust, cu multă emoție, Alinei și celor trei copii ai săi, la fix trei ani de când el îi părăsise fără să vrea, în urma aceluiași accident dramatic. Oameni de televiziune, arhitecți, designeri, antreprenori, muncitori, vecini și pompieri militari, au reușit să împlinească un vis și să îl ofere la cheie, celor mai iubiți dintre pământeni pentru colegul nostru, Cosmin Drăgoi, a cărui amintire va dăinui, în mintea și inima tuturor!

Misiune îndeplinită!

autor: colonel Daniela SILVI, UPS

foto: facebook.com/Visuri la cheie.protv

Un om

cât zece

Plutonierul adjutant șef Mihai Dănilă este șef GIS la Subunitatea Midia din cadrul ISU Constanța. A terminat Școala de Subofițeri Pompieri și Protecție Civilă Pavel Zăgănescu Boldești în anul 2000, șef de promoție, primind Placheta de Onoare. Cu o privire ageră și luminoasă, este dornic să-și împărtășească gândurile, experiențele profesionale, dar și cele de viață. Este un lider înnăscut, care a făcut tot ce și-a propus de-a lungul vremurilor, atingând în acest moment o culme pe care speră să se mențină cel puțin până când va trece în rezervă.

Participant activ la intervenția pentru stingerea incendiului de la Petromidia, a fost remarcat, alături de colegii săi, atât de inspectorul general al IGSU, domnul general-maior Dan-Paul Iamandi, cât și de șeful DSU domnul doctor Raed Arafat și de către ministrul Afacerilor Interne, domnul Lucian Bode, aflați la fața locului. Și nu puteai să treci cu vederea implicarea și asumarea cu care a acționat acest militar, conștientizând iminența pericolului și urmările devastatoare ce puteau urma dacă intervenția pompierilor militari nu ar fi fost promptă și îndrăzneată.

În dimineața acelei zile s-a putut vedea fumul gros deasupra Rafinăriei Petromidia, încă de departe. A auzit dispecera. Aceasta aproape că nu putea vorbi... Nici nu a sunat bine alarma și pompierii erau deja echipați, îmbarcați în autospeciale și dincolo de poartă. De la Midia au plecat două autospeciale de stingere, două ambulanțe, comandantul de subunitate cu un APIC. Plutonierul adjutant șef Dănilă a apucat să-și sune soția: „*Avem incendiu mare!*” Ajunși la locul exploziei au înțeles pericolul. „*M-am enervat într-o bucată de vreme ...*”. Ce se întâmpla, de fapt? Specialiștii ezitau să oprească producția și să izoleze secția unde s-a produs incendiul ca să limiteze pierderile suferite de companie. Acest lucru nu era posibil. „*Curgea motorina ca pe mână și la doi - trei metri, se aprindea*”. Hidranții și tunurile nu au funcționat cum trebuie. Instalația era fisurată, probabil din cauza temperaturilor mari cauzate de incendiu.

la un loc

Nu aveau presiune și, în loc de apă, curgea păcură. Ceața de apă pentru răcire nu a funcționat. Un robinet în flăcări ... Domnul maior Ionuț Voicu încerca să-l oprească. „A intrat, singur, în foc! Ofițerul a suferit arsuri minore, pe mâini ...”. Au găsit o cheie „gură de lup” și au reușit să evite explozia pompei de benzină. Alături de ei erau și trei elevi în practică dintre care doi șoferi, care trebuiau coordonați și protejați. El se simțea responsabil pentru viața lor.

Era apă peste tot. O conductă de aer spartă sufla puternic, nu vedeau aproape nimic în jur. Acționau cu prudență și curaj. Au lucrat împreună cu colegii de la CBRN pentru că hidrogenul sulfurat folosit în procesul de producție putea oricând să pună tuturor viața în pericol și să contamineze zona.

Un singur responsabil din partea companiei, domnul Techin, de etnie turcă, a avut curajul să stea pompierilor alături și să le fie acestora sprijin de nădejde. Cunoștea toate țevile și conductele ca pe Tatăl Nostru. După trei ore și jumătate, a început răcirea instalațiilor.

Acum, domnul plutonier adjutant șef Mihai Dănilă zâmbeste larg. Își aduce aminte de o doamnă reporter care le-a strigat atunci când au ieșit negri de fum de la locul intervenției: „Bravo! Sunt mândră de voi”. Semeț, i-a răspuns: „Stimată doamnă, și ieri trebuia să fiți la fel! Dacă nu avem intervenții majore într-o zi, noi nu dormim, doar stăm în așteptare ...”.

A fost decorat de către ministrul Afacerilor Interne pentru curajul dovedit în această grea misiune, dar mai mult au contat încurajările de la fața locului venite din partea inspectorului general al IGSU care i-au ridicat moralul și l-au făcut să-și depășească propriile limite. Acestea oricum nu erau prea însemnate ...

Mulțumirea lui constă în puține lucruri, dar foarte importante: familia, serviciul, colegii și pescuitul. Își iubește foarte mult soția moldoveancă, Ioana și fetița, Ioana Antonia. Zâmbeste cu drag atunci când își amintește că, cu ani în urmă, într-o bisericuță mică de lemn din Ploiești Vest a întâlnit un îngeraș de fetiță, fiica preotului. O chema Antonia.

Ce și-ar mai dori? Dotare! Sediul subunității, în acest moment, este impropriu pentru a-și îndeplini menirea și pentru a oferi condiții optime de lucru oamenilor, deși, se încearcă de ani de zile, reabilitarea lui.

Dar cel mai mult și mai mult, pompierul Mihai Dănilă, și-ar fi dorit să ajungă și el în Grecia. Spune că nu mai are ce primi drept recompensă, dar dacă și acolo ar fi putut să-și demonstreze calitățile de salvator.

Apreciază foarte mult calitățile de comandant ale domnului colonel Amarandei, plăcându-i în mod deosebit faptul că acesta ia în serios problemele ridicate de către subordonații săi și se preocupă constant pentru a le asigura un climat de muncă sănătos „ ... domnul colonel ține și cu subofițerul, doamnă! Da, nu am vrea să plece...”.

Cu el țin, însă, toți colegii săi, iar comandantul subunității Midia, domnul sublocotenent Preda, îl prezintă cu convingere: „Nu știu dacă există în țară un GIS mai bun și mai de încredere ca domnul plutonier adjutant șef Mihai Dănilă. Dar, oricum, cu siguranță, face parte din top 10 cei mai buni pompieri militari din România!”.

autor: colonel Daniela SILVI, UPS

Cu drag, oricând, la datorie

Angajat în anul 2007 la ISU Constanța, plutonier adjutant Pârvu Viorel Dorin, soț al Irinei și tatăl lui Mario Andrei, stă la masă în fața mea, ușor stânjenit. Roșu ca racul se face în momentul în care îl întreb:

- „Ce a văzut domnul inspector general la dumneavoastră pe timpul stingerii incendiului de la Petromidia?”

- „Am fost pe sectorul principal unde au fost și cei din comandă. Poate a contactat și asta. Nu știu ce să zic. Mie personal mi-au ridicat moralul. Poate că domnul general lamandi și domnul dr. Arafat și-au riscat viața mai mult decât mine ...”

Crede că, pe moment, Dumnezeu le-a dat curaj pentru că nu au avut timp să se gândească la riscuri. Susține că nu s-a întâlnit niciodată în cariera sa cu o asemenea provocare profesională care lua forma unui dezastru din care existau șanse să nu iasă viu. „Dacă nu vin ... MĂRITĂ-TE!” – i-a spus soției sale, pe fugă ... Și nu, nu era o glumă, ci doar, tot o dovadă de iubire ... Știe că multele incendii de case la care a participat sau incendiile de stuf, sau caii și văcuțele salvate din medii ostile, au fost doar un antrenament continuu care l-a pregătit pentru această experiență pe care o consideră aproape ireală.

A admirat în acele momente determinarea cu care maiorul Ionuț Voicu s-a băgat în foc, la propriu, pentru a limita pericolele existente. Cu aceeași admirație și-a privit colegii în timp ce își făceau treaba împreună, doi pe o linie, doi pe o linie. Eroul său a fost însă, șeful GIS, domnul plutonier adjutant șef Mihai Dănilă. Nu poate uita atunci când a fost găsit după mult timp muncitorul care a fost surprins de suflul exploziei și care nu a mai putut să facă absolut nimic pentru a-și salva viața. Nu și-a putut lua gândul ulterior de la faptul că acel om a lăsat în urmă o fetiță de nici doi ani... A aflat ulterior, cu tristețe, că nici celelalte victime nu au apucat să fugă din calea focului ...

Trei ore și jumătate a durat stingerea aceluia incendiu, timp în care nu crede că a avut timp să se gândească la ceva. A ieșit cu autospeciala pe poarta Petromidia, pompierii fiind solicitați la un accident

cu victime multiple undeva spre Tulcea. Atunci o persoană a murit, un copil a fost transportat la spital cu elicopterul, cu șanse mici de supraviețuire și o alta, cu ambulanța.

Petromidia și emoțiile copleșitoare trăite acolo rămăseseră deja în urmă, în spatele unei alte tragedii de care a trebuit să se ocupe în exercițiul funcțiunii.

Ulterior, s-a numărat printre cei premiați de către domnul ministru Lucian Bode, felicitat de către domnul Raed Arafat și de către domnul general Dan-Paul lamandi, alături de alți colegi ai săi.

Dar, de fiecare dată, în fiecare seară, se gândește că ... și mâine e o zi!

Și, după nicio săptămână, am primit un mesaj scurt: „M-am tot gândit ... Știți ce a văzut domnul inspector general la noi și cred că i-a plăcut? Asumare! Asta a văzut!”

Să mai zică cineva că pompierii nu sunt modești ...

Quod erat demonstrandum!

autor: colonel Daniela SILVI, UPS

Un pompier pregătit pentru orice

Plutonierul adjutant Ioan Dumitriu a lucrat la Poliția Militară de garnizoană, angajat pe bază de contract.

- „Nu aveți de unde să știți, dar eu am vrut și îmi place să fiu pompier. Două luni am mers în fiecare dimineață la ISU ca să întreb când se scoate un post la concurs. Până s-a scos! Am lucrat numai la Midia, pe aceeași tură, din 2006”.

Cei doi copii, Robert și Bogdan Ioan, dar și Simona, soția sa, de curând „frizeriță cu acte în regulă”, sunt toată averea lui. Și serviciul, bineînțeles. Cea mai grea perioadă din viața sa profesională a fost cea care a urmat după ce a căzut de pe o casă, la un incendiu. Rezultatul? Cinci coaste rupte și trei luni pe „bară”, după care, până la recuperarea completă a fost trecut pe o funcție mai puțin solicitantă. Îi părea rău că nu mai poate merge la intervenții, deși era conștient că nu era apt din punct de vedere fizic, mai ales că, odată, a tușit și a căzut în genunchi de durere.

Din 2009 are cursul de paramedic. Este mândru de asta, deși recunoaște că îi place mai mult „pe stingere”. Susține că toți pompierii ar trebui să urmeze acest curs pentru că nu știi niciodată când poți salva o viață și e bine să știi ce ai de făcut cu defibrilatorul, aspiratorul, balonul și să manevrezi utilaje de descarcerare. Își amintește de un accident cumplit pentru care a fost activat Planul Roșu de Intervenție. Cinci morți, cinci răniți. Dacă n-ar fi fost instruit, n-ar fi putut și n-ar fi știut să extragă victimele dintre fiarele contorsionate și să le dea o șansă reală la viață. „Pregătirea, contează!”, spune, cu seriozitate.

Despre incendiul de la Petromidia își amintește cu calm. Râzând, ușor fâstâcit, spune, că pe timpul acelei intervenții, a băut nu mai puțin de 30 de litri de apă și nu a fost deloc la toaletă...

El este cel care a intuit că sub aerul puternic suflat de o conductă spartă se află trupul unei persoane. Inițial, a crezut că este un val de vată de sticlă sau un stingător P50. Erau multe în jur, explodate și negre. A recunoscut că este om după grupele de mușchi ... Împreună cu colegii săi l-a ridicat cu targa lopată și l-a adus lângă autospecială. ... Și a trecut mai departe pentru că, peste jumătate de oră, sau peste jumătate

de zi, știa că va asista la o altă tragedie, încercând să ajute. Da, normal că obosește și mai simte tristețe uneori, dar cere un liber și merge la pescuit ... Apoi, din nou pe baricade. Ca oricare pompier, consideră, în mod eronat, că nu are nevoie de consilierea unui psiholog ...

Este convins că face parte dintr-o unitate cu intervenții complexe, dar care nu beneficiază în prezent de tehnica necesară. „Ne trebuie!”

Visează la un elicopter care să-i ajute în caz de incendiu la zonele de stuf. Își amintește că ultima dată când s-a întâmplat a stat trei zile cu furtunul în mână, împreună cu colegii săi. Au lichidat incendiul, dar acesta a fost reaprins ...

Se gândește că se mai poate bucura de cel puțin cinci ani în care să facă ce-i place fiind pompier militar. Abia atunci o să-și pună problema să treacă în rezervă prin pensionare.

Face cu ochiul și rostește, cu solemnitate:

„Adică, onoarea, înainte de toate!”

autor: colonel Daniela SILVI, UPS

Mereu aproape

„Ce-ar fi viața dacă nu am avea curajul să riscăm ceva.”

Vincent Van Gogh

Colegul nostru, sergent major Florin Gorea, este pompier cu acte în regulă, de niciun an. Mai exact, din data de 18 decembrie 2020 este încadrat la ISU Mureș, cu gradul de sergent major, îndeplinind funcția de subofițer operativ principal – paramedic, la Punctul de Lucru Râciu, din cadrul secției Sărmașu, județul Mureș.

A salva oamenii, a-i ajuta, nu este o activitate nouă pentru el. A lucrat ca paramedic SMURD în cadrul Asociației ATI Transilvania, din 2015 până în 2018, până când aceasta s-a desființat. Apoi a fost angajat al primăriei. Tot paramedic. Și, atunci când a avut ocazia, la 37 de ani, a participat la concurs și și-a câștigat locul binemeritat și mult dorit. Militarul susține că, acum, este cu adevărat fericit, pentru că, alături de pompieri, pe care îi consideră colegi de nădejde, descoperă lucruri noi despre sine, învață mereu ceva nou, cunoaște des oameni noi. Firește, își iubește familia. Iubește sportul, îndeosebi fotbalul și înotul. Dar, cel mai mult timp și-l petrece iubind ceea ce face și se pare că nu uită, în niciun moment, pregătirea și menirea sa de paramedic.

În perioada 15 – 29 iulie, a fost detașat la Mangalia, în cadrul programului Litoral, ca să îi ajute în misiunile de salvare pe plajă, pe colegii constănțeni. A venit acasă unde a stat o săptămână, apoi a plecat, liniștit, în concediu, la Saturn. Când se afla la plajă, de data aceasta în calitate de turist, un salvamar a alergat spre apă, chiar pe lângă prosopul lui. Sergentul major Florin Gorea s-a apropiat și el de apă, iar când a văzut că alți doi salvamari încercau să scoată la mal o persoană, nu a stat pe gânduri. S-a poziționat repede la capul victimei, pentru a-l imobiliza.

Între timp, unul dintre salvamari l-a recunoscut. I-a povestit că persoana aflată în pericol a sărit de pe salteaua gonflabilă remorcată de un skyjet, deși apa era foarte mică. Victima, le-a spus salvatorilor că nu își mai simte picioarele și că mâinile îi amorteau. Colegul nostru a rămas la capul lui, până când echipajul medical a ajuns lângă ei.

Bărbatul a fost imobilizat și transportat la spitalul din Mangalia, ca ulterior să fie preluat de elicopterul SMURD și dus la UPU Constanța.

Am aflat târziu de implicarea domnului sergent major Florin Gorea pentru salvarea unui om, pe timpul concediului său de odihnă. Dar... mă bucur că acum știu de fapta sa minunată, care vorbește mai bine decât cuvintele. Drept semn de apreciere, sunt mândru să îi ofer drept primă recompensă primită ca pompier militar, citarea prin Ordinul de Zi al Unității.

Felicitări, Florin! Știm că oriunde ai fi, ești mereu la datorie.

autor: locotenent-colonel Șandor NAGY,
ISU Mureș

DA! cu lacrimi de fericire

Colegul nostru, comandantul Stației de Pompieri Ștei, sublocotenent Răzvan Fuscaș, a decis să-și lege destinul de aleasa inimii sale, în Ziua care, așa cum ne-a mărturisit, îi va fi dublă sărbătoare de-a lungul întregii vieți: Ziua Pompierilor din România!

Înarmat, de această dată, cu un buchet de flori, în inel de logodnă și cu multă iubire, Răzvan a făcut cel mai important pas în misiunea vieții sale personale, surprinzându-și iubita cu o cerere în căsătorie inedită, în cadrul Zilei Porților Deschise, organizată la subunitate cu ocazia Zilei Pompierilor.

Momentul, pregătit cu grijă și minuțiozitate de Răzvan, a fost unul luxuriant emoțional: în clipa în care Diana a pășit pragul subunității, Răzvan a „descins” în curte, într-o autospecială pe care era lipit un afiș - preambul al clipei ce urma, după care, lăsându-se în genunchi în fața celei care îl va însoți de acum încolo pe traseul vieții de pompier, i-a adresat „marea întrebare”, totul derulându-se conform specificului profesional: cu pregătire, rezezițiune, multă adrenalină și cu încrederea în deznodământul așteptat. Copleșită de fericire și emoții, Diana i-a răsplătit eforturile, oferindu-i nu doar mult așteptatul și hotărâțul „DA!”, ci și lacrimi de bucurie pură.

Noi, colegii, îi felicităm și le dorim multă fericire!

autor: maior Camelia ROȘCA,
ISU Bihor

Poveste cu scafandri militari

Domnul locotenent-colonel Marian Ciulei, Mario pentru prieteni, este șeful Centrului de Antrenament al Scafandrilor de Intervenție. Își desfășoară acolo activitatea de prin anul 2013 și iubește ceea ce face. Și acest lucru poate fi văzut, cu ochiul liber, de la distanță.

Într-o seară de început de toamnă am fost invitată la un antrenament de noapte a scafandrilor în Portul Turistic Tomis, în zona farului verde, unde 18 scafandri din cadrul ISU B-IF, ISU BN, ISU DB, ISU DJ, ISU TR, ISU TL și USISU Ciolpani, alături de instructorii de la centrul din Constanța, se pregăteau cu seriozitate.

Ambarcațiunea *TARGA* este cea care m-a preluat de la mal și m-a purtat pe valuri și contra lor, asigurând zona pentru scafandri, pe timpul desfășurării antrenamentelor. În caz de accidente de scufundare este acolo pentru a prelua persoana vătămată și pentru a o transporta de urgență într-o zonă sigură unde poate primi ajutor.

Comandantul ambarcațiunii este plutonier adjutant Cristian George Grosu care a parcurs un drum lung pentru a ajunge în acest punct al carierei sale, lăsând la o parte că este motociclist, scafandru și paramedic. Alpinist trebuia să mă mai fie și ar fi putut îndeplini toată gama de atribuții! Eu ... m-am ținut tare, deși colegii au încercat să mă sperie sau să vadă dacă am rău de mare.

Am aflat că, perioada de antrenamente a scafandrilor se face în baza unui plan de pregătire aprobat de către inspectorul general, în perioada aprilie - septembrie la care participă aproximativ 115 scafandri. Nici iarna nu stau ei cumiți, dar asta este altă poveste.

În seara aceea, totul a decurs normal, de la apus până aproape de miezul nopții, fără să fii avut loc incidente. Oamenii apelor spun că, de fapt, nu au întâmpinat niciodată probleme legate de siguranța scafandrilor veniți la cursuri pentru că au respectat toate regulile. Un asistent medical principal este întotdeauna cu ei. Dacă unul are ... tensiune, nu intră în apă.

Simplu! Sunt oamenii care sunt cel mai bine orientați în spațiu, pentru că sunt pregătiți să se descurce fără a avea o bună vizibilitate.

Lăsând la o parte orice glumă, scafandrii nu intră în apă fără consola pe care se află: busola, profundimetrul și manometrul.

Plutonierul major Nicolae Traian Lazarec este un personaj. Tânăr, ambițios, a venit tocmai de la ISU Iași, împreună cu soția și cei patru copii, la Centrul de Antrenament al Scafandrilor de Intervenție din Constanța, ca să fie instructor pentru ceilalți colegi din țară, de dragul meseriei de scafandru. Se pregătește să plece în Italia la un curs de instruire pentru utilizarea camerei de decompresie. Este foarte nerăbdător să învețe și asta.

În rest, costume de scafandri, butelii de oxigen, mare, bărbați tineri, sănătoși și frumoși. Din când în când se aude un strigăt: „*Om la apă!*”. Apoi, liniște. Doar valurile mării se lovesc încet de zidul înalt.

Îmi este foarte clar: această meserie necesită o condiție fizică foarte bună și o pregătire permanentă, un psihic bun și tărie de caracter. Curajul și stăpânirea de sine sunt absolut necesare ca să fii cât mai eficient, cu efort fizic mic.

Scafandrii spun că cel mai frumos lucru într-o intervenție este atunci când ești anunțat și ajungi în timp util să salvezi o viață.

Cel mai greu? Atunci când ajung pe mal și părinți, soți, frați, surori, copii se aruncă la picioarele lor, desperați și înfrânți. Dar, tot își iubesc meseria! Și se pregătesc continuu pentru a fi de folos oamenilor care au nevoie de ei, cel puțin din aprilie, până în septembrie...

autor: colonel Daniela SILVI, UPS

CONSTANȚA, 2021

Scrisoare cătore un campion

Dragul meu coleg, Iulian Rotariu!

Ești ... al meu, parte din gândurile mele!

Bineînțeles că aparții întregii lumi, aparții, în primul rând, familiei tale, colegilor tăi, oamenilor care te-au susținut de-a lungul timpului și nu în ultimul rând, copiilor cu autism. Dar, eu am crezut în tine de la începutul începuturilor. Le-am explicat și celorlalți potențialul pe care îl ai și le-am povestit despre cât de credincios, cât de tenace și cât de muncitor ești. Am făcut tot ce am știut, atât cât m-am priceput, ca să te susțin. Am crezut în tine, chiar și atunci când, poate, tu însuși nu credeai în miracolul care ești, nefiind un sportiv de performanță.

Acum, tu, Iulian Rotariu, pompierul militar din cadrul Inspectoratului pentru Situații de Urgență Botoșani, ai câștigat ultramaratonul organizat de Canal Adventure în Anzii Cordilieri, Bolivia, desfășurat în perioada 20 - 26 septembrie, devenind campion mondial pentru a patra oară, purtând cu mândrie tricolorul României și la „Ultra Bolivia Race.” Ba ai stabilit și un nou record al întrecerii, obținând un timp cu 1h 32 min 17 sec mai bun decât câștigătorul competiției din 2018!

M-ai sunat, la un moment dat. Erai puțin încordat, speriat de ... lipsa de aer! Te gândeai că ai de ales între două variante: fie să tragi tare și să câștigi fiecare etapă, pe rând, până unde or să te țină puterile, fie să îți dozezi, cu grijă, resursele și să termini cursa, fără să te gândești la podium. M-am rugat pentru tine! Le-ai făcut pe amândouă, demonstrându-ți, încă odată, calitățile fantastice pe care le posezi. Ai reușit să îți domini adversarii pe tot parcursul celor șapte etape. Te-ai impus și în ultima, având un mic avans față de ocupantul poziției a doua, germanul Sascha Gramm.

Te-ai confruntat și acum cu condiții extrem de dificile și ai alergat distanțe mari cu zeci de kilograme în spate și alături de cei mai puternici ultramaratonisți din lume. Pentru cine nu știe, tu, plutonierul adjutant Iulian Rotariu, ai câștigat toate cele trei competiții anterioare: „The Track” în Australia, 522 de kilometri în nouă zile, „Ultra Africa Race” din Mozambic, 220 km în cinci zile și „Ultra Asia Race” din Vietnam cu 160 km în patru zile.

Acum, ai alergat în Competiția din America de Sud ce a presupus alergarea a 220 de kilometri în șapte zile, la o altitudine de până la 4.200 de metri pe platoul Altiplano din Anzii Cordilieri. Și, ai câștigat! Ești, din nou, campion mondial!

Iulian,

Să dea Bunul Dumnezeu să îți duci la bun sfârșit menirea de părinte, de soț, de copil al mamei tale, precum și rolul asumat de protector al copiilor cu autism și nu în ultimul rând, de camarad al pompierilor de la ISU Botoșani!

Mi-aș dori să mă consideri un prieten devotat și mereu aproape de tine, pentru că așa am fost, sunt și îți voi fi, alături de mulți alți colegi!

Felicitări, campionule!

Cu drag și deosebit respect,

Colonel Mihail Cristian AMARANDEI,

ISU Constanța

sursa foto: CANAL ADVENTURE & IGSU

Un pompier,

INTERVIU

CU MAIOR DR. ING. IONUȚ VOICU

REALIZAT DE COLONEL DANIELA SILVI

În biroul cu vedere spre cer și apă al Agenției Române de Salvare a Vieții Omenești pe Mare, am intrat, întâi cu mintea, la început de iulie ...

Șeful meu, inspectorul general al IGSU, m-a anunțat despre numirea maiorului Ionuț Voicu în funcția de director general al instituției ce aparține de Ministerul Transportului.

- „Wow! O premieră națională! Îmi permiteți să merg la Constanța și să îi iau un interviu?”

- „Da, dar nu acum. Unii, mai cârcotași din fire, încă vociferează pe marginea acestei decizii. Se dorește ca ARSVOM să fie preluată, cât de curând posibil, de către Ministerul Afacerilor Interne și asta îi nemulțumește pe unii dintre colegi și nu numai ... Consider că activitatea acestei instituții este mult mai aproape de cele desfășurate de noi, pe fiecare palier de salvare. Să ne unim sub aceeași cupolă mi se pare un pas firesc. Iar acest tânăr ofițer poate duce această responsabilitate și

să facă diferența. Cred că este printre puținii pompieri, dacă nu chiar singurul, care are studii în domeniul naval. Lăsați-l să se așeze puțin și vorbim.”

Între timp, mi-am făcut, ca de obicei, temele. Unele informații le-am căutat, altele au venit spre mine, fără să le cer. Și în acest caz, au fost colegi care au recunoscut valoarea unui om, dar și dintre cei mai puțin binevoitori. Inexistente au fost plângerile venite din partea foștilor subordonați la adresa domniei sale. I-au apreciat, la unison, implicarea în activitățile care le îmbunătățeau condițiile de muncă, dotările de care s-au bucurat sub comanda sa, nepărținirea, respectul cu care i se adresa fiecărui militar sau civil, în parte, păstrarea disciplinei în unitate, calitățile intelectuale. Chiar dacă cineva a crezut că un alt comandant ar fi mai bun, a ajuns să își regrete decizia de a se muta la o altă subunitate. Dacă priveam acest „tablou” cu obiectivitate, lipsea, parcă, ceva ...

director general la ARSVOM

Am plecat la Constanța, curioasă, dar fără idei preconcepute.

În data de 1 septembrie 2021, o doamnă amabilă mă conduce la etajul întâi al sediului ARSVOM, în biroul directorului general. Un bărbat înalt, îmbrăcat în uniforma de reprezentare a pompierilor militari, îmi zâmbește cald, privindu-mă întrebător. După evaluarea subtilă, dar reciprocă, după saluturi și politețuri, după ce îi mărturisesc ceea ce am auzit despre el, conversația decurge firesc și cu sinceritate. Tonalitatea vocii este una joasă, învăluitoare. „Are stofă de profesor”, îmi zic, zâmbind. Atitudinea amabilă și deschisă a ofițerului

din fața mea și încăperea mare cu priveliștea deosebită spre larg, spre cele două faruri, spre stânci și nave, m-a făcut să mă gândesc că sunt deja parte în mișcare a unui proiect incitant și de perspectivă despre care lumea chiar trebuie să știe. Despre omul acesta, lumea trebuie să știe ...

Mă așez comod în fotoliu și sorb din cafeaua aburindă oferită de gazdă. Am în față un maior, pe care îl ghicesc ca având un temperament flegmatic și bănuiesc că își va controla discursul, până la ultimul cuvânt. Nonșalant, asta și face, dar ...

1 - Nu sunteți prea tânăr ca să vă asumați o asemenea răspundere?

Mă privește pe sub sprâncene, calm și egal cu sine însuși.

- Depinde ... Mă simt tânăr pentru a face multe lucruri. Compensez prin experiența profesională și de viață. Probabil că mulți au considerat ARSVOM ca pe o instituție mică, insignifiantă aproape, dar cumva, scăpată puțin de sub control. Cred însă că am capacitățile necesare să transform o Cenușăreasă într-o prințesă sau, măcar, să o conduc până la castel. Poate nu mă credeți, dar mi se pare chiar ușor să fac asta. Sunt entuziasmat, am putere de muncă, îmi place provocarea și analizez minuțios toate elementele și argumentele. Nu mă pricep la toate, dar mă străduiesc. Mă simt sprijinit și cei care iau decizii mai sus de mine știu sau au înțeles că, cei care salvează vieți sunt greu de ignorat și trebuie să urnim împreună lucrurile ca să meargă, fără poticniri, în beneficiul cetățenilor, evident, fie ei români sau de altă naționalitate.

2 - Ce este ARSVOM pentru dumneavoastră?

I se luminează fața, iar gesturile devin mai largi.

- O schimbare majoră și ceea ce mi-am dorit: să fiu și mai aproape de mare. Aici atribuțiile principale se referă la oameni și valuri. Glumesc! În fapt, ne preocupă salvarea de vieți omenești pe mare, în larg. Putem interveni până la 200 de mile de țăr. Asta înseamnă aproximativ 500 de kilometri. Sunt aici mulți profesioniști de excepție și avem și o dotare satisfăcătoare, chiar dacă, în acest moment, în domeniul resurselor umane avem câteva probleme stringente. Ca exemplu, au fost achiziționate recent trei nave de intervenție care nu sunt încadrate, posturile fiind blocate. Din păcate, România nu mai are flotă... Mă mândresc însă, deși nu este meritul meu, să vă prezint Remorcherul HERCULES - cea mai mare navă din dotare, care este și cea mai mare navă sub pavilion românesc. El poate ajunge oriunde este nevoie, oriunde marinarii plutesc în derivă.

3 - Ce studii aveți?

Vrea să pară modest, dar nu este. Și știe asta. Și bine face!

- Păi, cam toată viața asta am făcut ... Am vrut, de prin clasa a IX-a, să devin navigator, dar cu puțin timp înainte de admitere, cineva mi-a oferit un pliant și ... am intrat în lumea pompierilor militari. Am intrat și la Marină, dar am renunțat în favoarea unei

cariere ca salvator profesionist. Contează însă că am terminat Facultatea de Pompieri, în 2006, cu diplomă de inginer, specializarea Instalații pentru Construcții, am continuat cu un master, lucrarea de disertație fiind „Modelarea unor fenomene de transfer de căldură la nave maritime”. Ulterior, în anul 2008, mi-am început studiile de doctorat, teza fiind „Gestionarea unor situații de urgență ca rezultat al deversărilor accidentale de produse petroliere în Marea Neagră”. Abia apoi m-am întors la prima dragoste. Am terminat Facultatea de Navigație și Transport Naval, în anul 2014, cu diplomă de inginer, în domeniul Inginerie Marină și Navigație, tema abordată pentru proiectul de diplomă fiind „Poluarea Mării Negre cu produse petroliere”. Între timp, în 2013, mi-am obținut și diploma de doctor, în domeniul Ingineriei Energetice. Și, nu în ultimul rând, din anul 2018, dețin și o diplomă de master în domeniul Inginerie Navală și Navigație, pentru care, lucrarea de disertație a constat în „Proceduri de intervenție și stingere a incendiilor la nave cu mijloace proprii și de la uscat”, având ca studiu de caz „Stingerea incendiului la bordul remorcherului Hercules”.

4 - Impresionant! V-ați planificat cariera!?

Chicotește.

- Nu!!! Doar studiile. Am împletit ingineria, cu situațiile de urgență și ... marea. Pentru mine și pentru alții. Predau, din 2012, studenților Universității Maritime din Constanța. Acum sunt șef de lucrări și desfășor activități de predare, respectiv de laborator/seminar/proiect cu studenții, la cursul, seminarul și laboratorul disciplinei Managementul Situațiilor de Urgență, cursul la disciplina Instalații de bord și punte II, laboratorul și proiectul la disciplina Onboard systems II și cursul și seminarul la disciplina Instalații navale. Până acum, în paralel, mi-am îndeplinit, cu drag, atribuțiile de pompier profesionist, indiferent de funcția pe care am deținut-o în cadrul ISU Constanța.

5 - Ce și cine v-a recomandat pentru această funcție?

Se gândește puțin, se încruntă pentru o secundă. Apoi se relaxează și glumește.

- Vocea, cu siguranță, nu. Poate talentul... Cred că domnul colonel Cristian Amarandei a fost cel care m-a identificat a fi persoana potrivită pentru acest post datorită faptului că știa cu ce mă ocup de câțiva ani și avea cunoștințe despre studiile mele aprofundate, atât în domeniul situațiilor de urgență, cât și în cel naval. Cred că m-a apreciat și ca om, iar propunerea dumnealui a fost îmbrățișată și de către domnul general-maior Dan-Paul Iamandi, dar și de domnul doctor Raed Arafat, șeful DSU.

6 - De ce era nevoie de un militar în fruntea acestei agenții?

- Se dorește trecerea la MAI și transformarea ARSVOM în Unitatea Specială de Intervenție pe Mare. Eu poate sunt omul potrivit la locul potrivit, în acest moment, ca să fac această tranziție mai ușoară.

7 - De ce ați rămas atât de mult timp comandant la subunitatea din Port?

Face o mică grimasă. Pare ușor fâstâcit, dar zâmbește.

- Așa am simțit. Acolo îmi era bine, în contextul în care, la ISU Constanța, pe unele funcții de conducere erau oameni alături de care nu aș fi putut să muncesc. Mai bine mi-am văzut de treaba mea... Nu știu! Poate că așa a trebuit să fie.

8 - Care este cel mai prețios lucru pe care l-ați găsit aici, la ARSVOM?

Fruntea i se luminează.

- Oamenii. Resursa umană. Aceasta este bogăția oricărei instituții. Bineînțeles că întotdeauna este loc de mai bine. Avem încă mici probleme de acomodare, personalul este mult sub necesar, dar sperăm să le rezolvăm pe toate. Am încredere în cei cu care lucrez, dar și în mine. Asta până la proba contrarie, în ambele cazuri...

9 - Cum abordați oamenii cu care lucrați? Oficial și militărește sau într-o manieră apropiată față de angajați?

Zâmbește ... enigmatic.

- În 90% dintre cazuri vreau să mă apropiu de cei cu care lucrez zi de zi, să le înțeleg așteptările și nevoile. Nu las ca o zi mai dificilă pentru mine să aibă efect asupra stării lor de spirit, la serviciu. Este adevărat că rămân militar și apreciez punctualitatea, încadrarea în programul de lucru, ședințele în care sunt dezbătute probleme reale și câteodată, îmi place să ne întâlnim cu toții afară, pe platou. Țin cont de faptul că ei se gândesc la slujbele lor. Și este normal așa! Mă străduiesc să îi fac să aibă încredere în viitor, chiar dacă Agenția va trece sub comanda MAI. Cu siguranță, vor fi preluați, cu toții. Unii vor primi grade militare. Oricum, nu va fi dat nimeni afară! Vor pleca, doar dacă își doresc asta. Și, cel puțin eu, nu țin să rămână nimeni cu forța. Fiecare are dreptul să aleagă pentru sine!

10 - Introvertit sau extrovertit?

Râde.

- Cred că ... se vede! Mai degrabă introvertit. Nu pentru că nu am încredere în oameni, ci pentru că îmi place să observ, să ascult și să analizez mult. Nu iau decizii pripite și sper întotdeauna că cele pe care le-am luat sunt cele mai bune pentru toți. În orice situație, acționez cu inima deschisă și fără interese ascunse. Nu îmi place scandalul! Cred că și Raiul și Iadul sunt aici, pe pământ și mă întristează bârfa, meschinăriile și tupeul care este confundat, deseori, cu un curaj temerar. Nu îmi place să deranjez, dar nici să îmi facă cineva viața grea.

11 - Ce trebuie să facă un șef de structură ca să reziste într-o funcție de comandă mai mult timp?

Pare, oarecum, amuzat. Chicotește, din nou.

- Nu știu, asta încerc să aflu. Eu sunt receptiv la nevoile celor din jur, încerc să mă fac plăcut, sunt ferm, hotărât, institui reguli pe care le urmez primul. Am, de asemenea, o atitudine onestă și participativă față de șefii mei, fără a fi, din păcate pentru mine sau din fericire, un „yes man”.

12 - Ce nu puteți accepta?

- Nedreptățile.

13 - Ce vă aduce bucurie?

- Oamenii frumoși la suflet și liniștea mea.

14 - Ce proiecte profesionale aveți pentru viitorul apropiat?

Mă privește direct în ochi, cu determinare.

- Să particip la construcția aceasta și să fac o strategie de dezvoltare pentru acest proiect care mi-a fost încredințat. Îmi place aici, la capătul lumii! Nu vreau să mă plafonez. Simt că îmi este ușor să pot.

Dar, da, câteodată mă simt obosit, pe seară... Și atunci, aș vrea să pot să mă plimb printr-un parc ...

15 - Despre proiectele personale ce îmi puteți spune? Mai aveți timp pentru ele?

O umbră de duioșie îi traversează chipul.

- Am doi copii pe care trebuie să îi cresc și să îi educ, alături de soția mea. Avem noroc și cu bunicii! La altceva nu a trebuit să mă gândesc din iulie până acum, decât sporadic. La Universitatea Maritimă Constanța, unde îmi este foarte drag să le predau studenților, a fost vacanță. O să văd din octombrie cum va fi să fie, dar de renunțat nu intră în discuție.

16 - Ce înseamnă o greșală?

Ochii îi fug rapid într-o parte, apoi revin la locul lor. Își îndreaptă spatele, aproape insesizabil. Tace pentru o secundă.

- Un regret. Un pas înainte, cu lecțiile învățate mai greu sau mai ușor. Încerci să mergi mai departe și să faci bine...

17 - Ce înseamnă succesul?

- Un moment frumos, precedat de multă muncă. Rămânem însă suma tuturor deciziilor și faptelor noastre. Nici succesul, nici greșeala, nu ne definesc ca oameni ...

18 - Ce vă definește?

- Corectitudinea. Analiza. Studiul. Calmul. Răbdarea. Discreția. Implicarea. Asumarea. Iubirea. Liniștea.

19 - Din ce este compus conceptul de asumare?

- Din deciziile pe care le iei și faptele pe care le săvârșești în susținerea lor.

20 - Ce vă lipsește?

- Timpul. Deși, dacă mă gândesc bine, tot timpul m-am plâns de timp, în viața mea de adult. Cred că a ajuns să îmi placă să dau vina pe el pentru tot ce nu ajung să fac!

21 - Ce se poate face în șase luni pentru a se vedea o diferență? Dar într-un an?

Îngrijorarea i se citește, pentru o clipă, pe chip.

- Puține lucruri. Există o inerție... lucrurile se mișcă încet și nu de puține ori ce ai clădit azi se poate dărâma mâine, iar poimâine trebuie să o iei de la capăt, cu aceleași sau cu alte argumente, dar în fața altor oameni. Din puține birouri de la București pot fi văzute și mai ales înțelese problemele cu care ARSVOM se confruntă la momentul acesta. Lipsesc specialiști în informare și relații publice, secretariat, administrativ, achiziții, tehnic, financiar, investiții. Lipsesc oameni, în primul rând! Celelalte, consider că pot fi rezolvate mai ușor.

22 - Omul sfințește locul? Sau un profesionist își face treaba oriunde?

- Bineînțeles că omul sfințește locul, dar dacă ești profesionist poți munci corect fără să faci lucruri „după dictare”, fără minciuni, implicându-te. Și așa sfințești din nou locul, nu?!

În biroul cu vedere spre mare, un militar tânăr, elegant în atitudine și în discurs, privește pe fereastră,

stând în picioare. Un moment de liniște. Schimbă rolurile ... Recrutează!

- Nu ați vrea să vedeți marea și iarna?... Vă provoc! Am nevoie de ajutorul dumneavoastră. Instituția aceasta merită atenție din partea oamenilor atenți la detalii, care vor să construiască! Ați pierde la salariu, deocamdată, dar ați câștiga o altfel de experiență care, cred, face toți banii. Orice nou început vine cu doza lui de adrenalină, entuziasm și mister. Iar noi, la ARSVOM, suntem acum, abia la (un nou) început!

Face, cu mâna, o mișcare ușor nervoasă. Zâmbește vag, cu ochii încă ațintiți spre larg, înspre far, înspre vapoare ... iar eu, privindu-l, cu stiloul încă în mână și agenda deschisă, am rămas fără cuvinte.

PS: Felicitări, domnule maior Ionuț Voicu! Succes vă dorim, din toată inima!

Explozii, foc și pericol

În data de 02.07.2021, la ora 12.16., ISU Constanța a fost solicitat să intervină pentru stingerea unui incendiu produs în urma unei explozii la o instalație de transport combustibil în incinta Rafinăriei Petromidia din Năvodari. Pompierii ajunși la locul solicitării au constatat că incendiul se manifesta violent cu flacără deschisă și degajări mari de fum. La ora 12.23. a fost activat Planul Roșu de Intervenție, iar pentru avertizarea populației din zonă a fost transmis un mesaj prin aplicația RO-ALERT. Celor nouă ofițeri și 65 de subofițeri constănțeni care au acționat cu 24 de autospeciale de intervenție, li s-au alăturat 42 de colegi din cadrul ISU IL, ISU CL, ISU TL, ISU BR, cu 12 autospeciale de intervenție. Alături au fost și două echipaje SAJ.

O explozie urmată de incendiu s-a produs în noaptea de 6 - 7 iulie 2021 la coloana de sinteză a instalației de amoniac a Combinatului Azomureș, din municipiul Târgu-Mureș. Forțele de intervenție ajunse la fața locului au constatat că incendiul se manifesta cu flacără deschisă și degajări de fum, pe o suprafață de aproximativ 300 mp. În urma evenimentului a fost transmis un mesaj RO-ALERT de informare a populației din zona limitrofă a operatorului. În urma deflagrației, un bărbat de aproximativ 50 de ani a suferit o fractură de membru superior. ISU Mureș a intervenit cu patru ofițeri și 35 de subofițeri cu 11 mijloace de intervenție, SPSU, cu trei echipaje, iar SAJ a trimis patru echipaje. Echipajul CBRN a efectuat mai multe măsurători ce au indicat o valoare normală a emisiilor de amoniac.

Un bărbat de 32 de ani și-a pierdut viața pe loc, două persoane cu arsuri de 40%, respective 35% din suprafața corpului, au fost transportate la Spitalul de Urgență Floreasca din București cu un elicopter SMURD, alte două persoane cu multiple traumatisme la nivelul membrelor și al coloanei, conștiente, au fost transportate la Spitalul Județean. Un alt bărbat ușor rănit, nu a necesitat decât prim ajutor la fața locului.

Trei ore și jumătate a durat până la lichidarea incendiului și până târziu, un echipaj CBRN a efectuat mai multe măsurători a emisiilor de gaze.

A doua zi, tot în Constanța, în zona industrială, pompierii militari au fost solicitați să intervină pentru stingerea unui incendiu produs din cauza exploziei pastei sau pulberii de aluminiu din depozit al fabricii BCA Celco. Un mesaj RO-ALERT a fost transmis pentru avertizarea populației. Focul s-a propagat la un depozit de polipropilenă, pe o suprafață de aproximativ 500 mp. ISU Constanța a intervenit cu patru ofițeri și 60 de subofițeri cu 17 mijloace de intervenție, SAJ a fost prezent cu trei echipaje, iar SPSU Oil Terminal a intervenit cu 10 lucrători, cu două autospeciale de stingere. Nu au fost victime.

ISU Brașov a fost solicitat să intervină pentru stingerea unui incendiu produs la o hală în care erau depozitate artificii, în localitatea Zărnești. Focul s-a manifestat pe o suprafață de aproximativ 120 mp, fără posibilități de propagare. Incendiul a fost lichidat de cei patru ofițeri și 25 de subofițeri din cadrul ISU Brașov, care au acționat cu 7 autospeciale, ajutați de cei nouă subofițeri cu două autospeciale, veniți în sprijin de la ISU Covasna, în mai puțin de un sfert de oră, dar un tânăr și-a pierdut viața, din cauza deflagrației. O altă persoană a fost intoxicată cu fum, însă a primit îngrijiri medicale la locul intervenției.

autor: plutonier adjutant Claudiu BRANISCHI, UPS

La oricâte misiuni de salvare ai luat parte ca și pompier militar, paramedic, medic sau asistent, oricâte accidente cumplite ai văzut în calitate de polițist sau jandarm, este greu să știi ce ai de făcut cu mintea și sufletul tău atunci când nu poți întreprinde nimic pentru salvarea unor copii.

Ploiești, 11 august, ora 20:48. Doi gemeni, o fetiță și un băiețel de doi ani și o lună, cad în gol de la etajul 10 al unui bloc de locuințe. Martori? Niște vecini care intrau în bloc. Înarmuriți, oamenii sună la 112: „Nu am apucat decât să văd că acei copii erau jos acolo, atât”, spune un bărbat, cu vocea sugrumată de emoție. „Nu a venit nimeni. Nu a strigat nici un părinte după ei”...

Pompierii prahoveni au răspuns prompt solicitării. S-au deplasat cu rapiditate pe Bulevardul Republicii, cu o autoscară, o autospecială de stingere și una de descarcerare, precum și cu două ambulanțe SMURD, dintre care una de terapie intensivă.

Se auzeau sirenele, de departe. La locul tragediei, polițiști care se străduiau să culeagă informații, jandarmi care asigurau ordinea, echipaje din cadrul SAJ Prahova, care s-au străduit să acorde asistență medicală celor doi copii, paramedici care au încercat minute în șir să îi resusciteze, pompieri gata să intervină pentru orice altă situație de urgență care putea apărea. Și multă lume. Parcă timpul s-a oprit în loc. Parcă tuturor le era teamă să respire. Greu de acceptat și de înțeles un asemenea teribil accident ... Și ... nimeni care să îi caute, să îi revendice pe micuți. Tuturor le era clar că nu au nicio șansă de supraviețuire după ce au căzut în gol de la aproape 30 de metri înălțime. Impactul cu asfaltul a fost nimicitor. Priviri întrebătoare se ridicau cu insistență spre fereastra aceea, cea care a fost calea spre abis pentru cei doi frați. Inconștienți, aflați în stop cardio-respirator, au fost preluați cu ambulanțele, cu manevre de resuscitare în curs și transportați la spital.

O tragedie copleșitoare

La scurt timp, au fost declarați decedați.

Abia când forțele de ordine i-au bătut la ușă, mama copiilor a aflat ce s-a întâmplat cu adevărat. Sigur ar fi vrut să dea timpul înapoi ... Tatăl nu era acasă.

Până de curând, cei mici se jucau într-o cameră, nesupravegheați. O femeie de la un magazin de lângă bloc a declarat că a văzut toată ziua obiecte aruncându-se pe geam, semn că gemenii au avut diverse activități în acea încăpere. La un moment dat, s-au urcat pe o masă care se afla în dreptul geamului, s-au aplecat pe pervaz, au privit curioși în jos și ... a fost doar un pas spre neant. Prima, a căzut fetița. Apoi, băiatul.

După tragedie, mama copiilor a fost dusă la spital și internată la secția Psihiatrie, în stare de șoc. Nici tatăl nu se simțea prea bine. Autoritățile au deschis un dosar penal pentru ucidere din culpă. În paralel, cei de la Protecția Copilului fac verificări pentru a stabili cum s-a putut întâmpla acest accident.

Au fost scene sfâșietoare la Ploiești, la înmormântarea copilașilor gemeni care au căzut de la etajul 10 al unui bloc.

Două sicrie mici și albe ...

Nimeni dintre cei prezenți la locul tragediei, nu a mai fost la fel. Nu putem salva întotdeauna un om, nici de sine însuși, nici atunci când este victimă a unei situații de urgență, dar gestul de renunțare, pe care îl facem involuntar atunci când nu mai este chiar nimic de făcut, parcă ne marchează mintea și sufletul, pentru totdeauna.

autor: locotenent Raluca VASILOAIE,
ISU Prahova

Ieri a fost foc și fum

RO-ALERT:

„Incendiu major cu degajări mari de fum produs la Depozitul de material plastic în municipiul Alba Iulia, strada Al. I. Cuza nr. 28. Lăsați libere căile de acces pentru accesul forțelor de intervenție.

Respectați recomandările dispuse de autorități, inclusiv a celor care presupun evacuarea din zona expusă, restricții rutiere sau rute ocolitoare.

Luați măsuri de autoprotecție. Închideți ușile și ferestrele, astupați gurile de aerisire și opriți funcționarea instalațiilor de ventilație sau climatizare”.

Vară și cald. Vreme de concedii. Senin. Aer curat. Dintr-o dată, degajări mari de fum întunecau cerul, undeva la margine de DN1, la ieșirea din Alba Iulia către Teiuș. Un depozit de materiale plastice din Zona Industrială a municipiului Alba Iulia, pe strada Alexandru Ioan Cuza, în imediata apropiere a unei fabrici de cablaje, ardea cu furie, iar fumul s-a putut observa de la distanțe mari, inclusiv din centrul orașului. Incendiu s-a manifestat pe amplasamentul unui operator economic în suprafață de 11.000 metri pătrați, pe care erau depozitate aproximativ 3.000 de tone de deșeuri reciclabile. Focul a cuprins o suprafață de circa 2.000 de metri pătrați și exista posibilitatea de propagare la depozitele învecinate. Peste drum, o stație de alimentare a autoturismelor cu combustibil. Pericol de explozie.

Pompierii s-au mobilizat exemplar. Pe lângă cele trei autospeciale și autoscara cu care au intervenit pompierii din Alba Iulia, au fost trimise în sprijin încă șase autospeciale de la inspectoratele din Sibiu, Hunedoara, Bihor, Cluj și Timiș. Adică, peste 80 de pompieri, din șase județe, cu 23 de mijloace tehnice: autospeciale de primă intervenție și comandă, autospeciale de stingere cu apă și spumă, autoplatforma de salvare de la înălțime, autospeciala de descarcerare, autospeciala de cercetare CBRN.

Traficul a fost întrerupt pe toată perioada intervenției. Incendiu, deși foarte amplu, nu a făcut victime. A fost lichidat cu promptitudine și pompierii militari au lucrat cu profesionalism pentru înlăturarea efectelor negative și stingerea ultimelor focare ascunse rămase.

A doua zi, trecând pe drumul dinspre Teiuș spre Alba Iulia, aproape nimic nu amintește de lupta dusă de pompieri cu flăcările. Puțină iarbă părjolită la margine, ca și cum cineva dăduse foc la miriște, ca să igienizeze terenul. În depărtare, văd, cu coada ochiului, o construcție coșcovită, dar nu mă interesează. Alimentez cu motorină automobilul, ca să am combustibil pentru plimbările mele prin Alba Iulia. Toată lumea este calmă și își vede de treabă. Vânzătoarea, din spatele casei de marcat, îmi zâmbește cu căldură, după ce m-a salutat cu calmul tipic zonei. Și pompierii? Care pompieri? ...

E vară și cald. Vreme de concedii. Senin. Aer curat. Alba Carolina, mă așteaptă. Parcă nici nu a fost un incendiu mare în zonă și fumul greu nu a întunecat cerul, doar cu o zi înainte.

autor: colonel Daniela SILVI, UPS

”Poezia sfâșietoare a unei mame, scrisă după ce, cei cinci băieți s-au înecat în Siret:

Apele nvolburate, / Dar ei nu știau să'noate. / Au intrat pe rând, toți, șapte, / Al optulea a stat deoparte.
/ Când strigau după ajutor, / Le-a întins un bețișor. / A scos unu' c-o prăjină, / Pe altul la apucat de mână.
/ Doară doi el a salvat, / Ceilalți, cinci, s-au înecat.

Doi erau frați buni de sânge, / Lacrima mamei n'ajunge. / La Siret, la Onișcani, / Sunt cinci cruci de băietani.
/ La Siret, pe malul stâng, / Stau mamele lor și plâng.

Plâng și satele vecine, Și măicuțele străine. / Plânge cerul și pământul, / Păsărilor le-a stat cântul ...”

Lenuța S. Lenuța | 02-08-2021, poezie publicată pe Facebook.

Plânge cerul și pământul

Nu puțini sunt copiii care și-au pierdut viața la scăldat, vara aceasta. Dar, parcă niciun caz nu i-a zguduit atât de tare pe pompierii militari din cadrul ISU Bacău care au intervenit pentru găsirea celor cinci tineri. Ei s-au înecat în râu, încercând să se salveze unul pe altul. Tragedia s-a petrecut în luna august, la marginea localității Cotu Grosului, comuna Filipești, din județul Bacău, într-o zonă periculoasă a râului Siret. Acolo, râul aparent liniștit, ascunde în adâncuri curenți extrem de puternici. Adolescenții aveau vârste cuprinse între 14 și 18 ani. Localnicii știu cât de înșelătoare este apa, dar Alin, Andrei, Costel, Răzvan, Eduard, doi dintre ei fiind frați, împreună cu alți trei băieți, toți prieteni de când erau de-o șchioapă, veniseră pe biciclete la scăldat, de la 12 km distanță, din comuna Bahna, județul Neamț. Nu au ascultat sfatul unui bărbat care le-a văzut entuziasmul cu care se îndreptau spre râu: „Măi, întoarceți-vă înapoi, Siretul e excavat!”. Era prea cald și frumos afară ca să nu se bucure de apă și de soare...

Nu știau să înoate! Când să plece spre casă, doi dintre ei au alunecat de pe mal și au strigat după ajutor. Prietenii lor au format un lanț uman și au încercat să-i tragă afară, dar au căzut, rând pe rând, în apă. Nu și-au dat seama de riscuri, iar scenele s-au derulat foarte repede. Totul părea, la început, o joacă.

Dar, curenții puternici i-au păcălit.

Doar unul dintre adolescenți, care s-a ținut departe de apă, a reușit să își tragă în siguranță la mal, doi dintre prieteni. „Am reușit să îi scot cu ajutorul unui băț și al unui prosop. Pe restul nu îi mai vedeam.” - a mărturisit el. Apoi, s-a făcut liniște ...

Au fost scoși din apă de pompieri, după zeci de minute de căutări, însă n-au mai răspuns manevrelor de resuscitare.

Militarii, tot avertizează despre pericolele ce pândesc în zonele neamenajate pentru scăldat în această perioadă. Povestesc tuturor celor care vor să audă despre faptul că multe zone sunt însă străbătute de curenți puternici și despre cei care, deși știau să înoate, au fost luați de apă și s-au înecat. Dar...

Durere de nedescris în comuna din județul Neamț. Părinți, bunici, frați, surori, cu toții s-au prăbușit când au văzut trupurile neînsuflețite ale celor cinci adolescenți, aduse la mal de către scafandrii pompieri. O întreagă comunitate este acum în stare șoc. Prietenii îi plâng pe rețelele de socializare.

În urma celor cinci tineri, un sat întreg a rămas în doliu.

autor: colonel Daniela SILVI, UPS

Carambol pe Autostrada Soarelui

În data de 16 iulie 2021, vremea frumoasă a îndemnat mulți oameni să dea o fugă, la sfârșit de săptămână sau pentru un concediu prelungit, la malul Mării Negre.

Centrul Info Trafic din Inspectoratul General al Poliției Române informa cetățenii că, pe autostrada A2 București - Constanța, în zona municipiului Medgidia, pe sensul către litoral, s-a produs un carambol în care au fost implicate mai multe autoturisme.

Soarele ce strălucea din față prin parbrizele autoturismelor, graba, neadaptarea la condițiile de trafic, nerespectarea distanței față de mașinile din față, dar și curiozitatea șoferilor care se deplasau spre București, au condus la acest accident în lanț, neobișnuit în România. IGSU a activat Planul Roșu de Intervenție. În fapt, au fost patru zone de carambol, între km 172 și 183. Implicate: 55 de mașini și 146 de persoane. Traficul rutier a fost oprit total pe sensul către Constanța, formându-se coloane de autoturisme pe o distanță de 3 km.

Pentru gestionarea situației, au intervenit mai multe echipaje de salvatori, din mai multe județe. ISU Constanța a pornit spre locul acestui accident, cu trei autospeciale de stingere, una de descarcerare, trei ambulanțe SMURD și o autospecială pentru transport victime multiple. Tot din Constanța au fost la fața locului pentru a oferi sprijin de specialitate victimelor, două ambulanțe SAJ. Colegii de la ISU B-IF au ajuns de urgență cu un Punct medical avansat, o autospecială pentru descarcerare grea, o autoscară, un punct de comandă mobil, 12 ambulanțe SMURD și o autospecială pentru transport victime multiple.

ISU Călărași a trimis mai multe echipaje de salvatori cu o autospecială pentru descarcerare, 4 ambulanțe SMURD, o autospecială pentru transport victime multiple. De la ISU Ialomița, au venit în sprijin, o autospecială pentru descarcerare, o ambulanță SMURD și o autospecială pentru transport victime multiple.

Un elicopter de la Galați a aterizat pe autostradă, după ce ceața i-a permis să zboare în siguranță.

La intervenție au participat peste 160 de pompieri, paramedici, medici și asistenți. Un număr de 57 de persoane au avut nevoie de îngrijiri medicale, dintre care 16 au fost transportate la spital, printre ele aflându-se și șapte copii, iar alte 41 de persoane au fost asistate medical la locul evenimentului.

Autostrada Soarelui rămâne cel mai scurt drum spre mare, pentru o mare parte a românilor. Pompierii militari rămân la datorie și pe timpul sezonului estival, iar în caz de producere a unei situații de urgență, intervin cu promptitudine.

autor: căpitan Alexandru COSTACHE,
ISU Constanța

Iad pe șosea

Drumul iadului. Așa poate fi numită acum șoseaua ce străbate comuna Răcăciuni, Bacău. Tragedia petrecută acolo, va fi greu de uitat.

Vreme frumoasă, drum drept ... Șoferul unui microbuz în care se aflau șapte persoane adulte, ar fi intrat în depășire fără să se asigure. Acesta a intrat în coliziune cu un autoturism care se deplasa regulamentar, având în interior trei adulți și doi copii.

Bum! Nu s-a găsit nicio urmă de frânare. Toți oamenii aflați în cele două mașini au rămas încarcerati. Microbuzul a ajuns într-un șanț de pe marginea drumului, iar pasagerii, care nu purtau centura de siguranță, au fost aruncați unul peste altul. Impactul a fost atât de grav încât șapte persoane au murit pe loc, în timp ce o a opta, a decedat la spital. Alte cinci persoane, printre care un copil, au fost rănite și transportate la UPU.

Două familii distruse! Din autoturismul implicat în accident au murit mama și cei doi copii, iar din microbuz, și-au pierdut viața o mamă, fiica ei în vârstă de 17 ani, dar și soacra și o prietenă de-a acesteia.

Planul roșu de intervenție, a fost activat imediat. Inspectoratul pentru Situații de Urgență Bacău a trimis la fața locului mai multe echipaje și autospeciale de descarcerare, SMURD și pentru transport victime multiple. Alături de pompierii militari au fost și echipaje ale Serviciului de Ambulanță Județean. În sprijin au venit și colegi din cadrul Inspectoratului pentru Situații de Urgență Galați și din cadrul Inspectoratului pentru Situații de Urgență Vrancea. Elicopterul SMURD de la Iași a aterizat de urgență, la fața locului.

Este greu atunci când nu poți să faci mai mult.

Fără alte comentarii ...

autor: colonel Daniela SILVI, UPS

O zi vijelioasă de iulie

Este clar că vremea nu mai este cum o știam. Mesajele de avertizare din partea meteorologilor au curs toată vara. Ploile și vijeliile au măturat violent aproape toată țara, destul de des.

În ziua aceea, în doar trei ore, nu mai puțin de 15 astfel de avertizări ale populației au fost difuzate pe toate canalele media, 10 dintre acestea de tip cod roșu, două de cod portocaliu și trei de cod galben. Noaptea a fost și mai rău. Ploile torențiale au provocat inclusiv inundații și de aici pagube însemnate, oameni speriați și drumuri rupte.

Și a început furtuna ...

Aproximativ 4.000 de familii din Neamț au rămas fără alimentare cu energie electrică, după ce vântul puternic a distrus rețeaua de electricitate.

În Baia de Fier, un șofer a fost lovit în trafic de un copac, care s-a rupt în timpul furtunii.

Pe Transalpina, la Rânca, comercianții nu au mai putut recupera mai nimic din marfa și tarabele lor luate de vânt.

Grindina a distrus mai multe culturi agricole în orașul Novaci.

În județul Bistrița Năsăud, vântul a avut la rafală și 100 de kilometri pe oră.

În Ilva Mică, un tânăr de 17 ani a fost lovit în cap de o grindă desprinsă de la casă.

Multe locuințe au rămas fără acoperișuri în Rodna.

Vijelia a măturat și Valea Jiului. În Lupeni, acoperișul unui bloc a fost luat pe sus și a căzut peste două autoturisme. În cădere, a lovit și trei balcoane.

Și în Reșița, rafalele puternice au rupt acoperișul de 200 de metri pătrați al unui bloc.

Nici în Târgoviște nu a fost liniște. Mai mulți șoferi și-au găsit mașinile distruse după ce vântul a smuls acoperișul unui bloc și l-a aruncat peste autoturisme.

La Botoșani, fulgerele au luminat cerul. Rafalele de vânt au ajuns la peste 100 km/h. Oamenii au fost avertizați prin mesaje RO-ALERT să rămână în case.

Oamenii au făcut noapte albă și în Bacău.

Mesaje RO-ALERT au primit și locuitorii județului Prahova.

Ploaia torențială și vântul au făcut ravagii și în Fălțiceni.

În orașul Berești, județul Galați, pârâul Chineja, care nu are de obicei o adâncime mai mare de 10 centimetri, a ieșit din albie. Apa acumulată în urma ploilor torențiale a venit sub formă de viitură și a afectat mai multe drumuri.

În București, doar fulgerele au făcut spectacol, după mai multe zile tropicale.

La Târgu Jiu o furtună puternică a făcut prăpăd în patru cartiere. Acoperișurile blocurilor au fost smulse de vânt și aruncate peste autoturismele din parcare, ce au fost grav avariate. Deci, vântul a bătut cu mare putere și în județul Gorj... Într-un cimitir, rafalele puternice au rupt arborii și au dărâmat crucile.

Va urma? Cu siguranță.

autor: colonel Daniela SILVI, UPS

UNTOLD, o minune de patru zile!

UNTOLD a fost unul dintre puținele festivaluri de amploare internațională, care s-a desfășurat în acest an, în întreaga lume!

Peste 265.000 de persoane, din peste 100 de țări, au venit să asculte muzică live la Cluj-Napoca, în cadrul celui mai așteptat eveniment al anului. Au fost patru zile încărcate de foarte multă emoție, în care mulți oameni au plâns de bucurie.

Accesul la festival s-a făcut exclusiv în baza Certificatului Digital UE COVID-19 sau a testării rapide în centrele medicale acreditate UNTOLD. Ca o măsură în plus de siguranță, și minorii de peste 7 ani s-au supus aceluiași triaj epidemiologic. Organizatorii au anunțat că 75% dintre participanți au fost persoane vaccinate. După ce anul trecut festivalul nu s-a ținut, din motive de pandemie, anul acesta, participanții s-au bucurat de condiții optime, „în cel mai sigur loc public din România”.

Patru zile și patru nopți, pompierii militari din cadrul ISU Cluj, ajutați în această misiune de colegi din Alba, Bihor, Bistrița Năsăud, Sălaj, Harghita, Mureș, Timiș, Galați, Maramureș și USISU Ciolpani au răspuns în

fiecare moment pentru acordarea asistenței medicale de urgență, împreună cu personalul medical și voluntarii ISU/SMURD. Au asigurat în caz de nevoie evacuarea în situații de urgență, stingerea incendiilor, salvarea persoanelor din medii ostile vieții, comunicațiile în situații de urgență, asistență CBRN și au verificat respectarea măsurilor de apărare împotriva incendiilor.

După ce s-au bucurat, alături de participanți, de prestația minunaților artiști care au urcat pe fiecare scenă, în fiecare zi de festival, în timp ce aveau în minte ca fiecare om să rămână în siguranță ca să poată trăi în liniște fiecare clipă, pompierii militari, de ziua lor, au sărbătorit strângând echipamentele din perimetrul festivalului pentru a le igieniza și curăța, astfel încât să fie pregătite imediat pentru alte posibile urgențe.

Da, Ziua Pompierilor din România a fost sărbătorită puțin altfel la Cluj, dar, cu toții au fost mândri că au dus la bun sfârșit una dintre cele mai ample și complexe misiuni integrate de asigurare a măsurilor de siguranță din România: ediția 2021 a festivalului UNTOLD, care a fost ca o minune!

autor: referent Nicoleta NIȚU, UPS

Reabilitarea și modernizarea Muzeului Național al Pompierilor „Foișorul de Foc”

În august 2018 s-a semnat contractul finanțat la Axa prioritară 5, în programul Operațional Regional 2014 - 2020, – „Îmbunătățirea mediului urban și conservarea, protecția și valorificarea durabilă a patrimoniului cultural, Prioritatea de investiții 5.1 – Conservarea, promovarea și dezvoltarea patrimoniului natural și cultural” – Reabilitarea și modernizarea Muzeului Național al Pompierilor „Foișorul de Foc”.

Până în acest moment a fost realizat proiectul tehnic de execuție al obiectivului și s-au obținut toate avizele solicitate prin certificatul de urbanism și autorizația de construire. Recent, s-a semnat procesul verbal de predare - primire a amplasamentului și a fost emis ordinul de începere al lucrărilor.

Alături de noi, echipa de implementare din cadrul IGSU, sunt implicați în realizarea proiectului, proiectanții și diriginții de șantier pe toate specialitățile, consultantul și, nu în ultimul rând, executantul lucrării. De asemenea, doamna Loredana Oprica, director al muzeului, a stat alături de echipă, tot timpul!

Durata de execuție a lucrărilor este de 18 luni de la lansarea ordinului de începere al lucrării.

La clădirea „Foișorul de Foc” sunt propuse lucrări de consolidare, conservare și restaurare, refaceri parțiale de elemente, refaceri finisaje, înlocuirea echipamentelor, dotarea imobilului, actualizarea instalațiilor interioare și exterioare, asigurarea unui iluminat arhitectural. Reamenajarea spațiului exterior, propunere vegetație nouă, schimbare finisaje de pavament, dotare cu elemente de mobilier urban.

Ce îl va face mai atractiv după? Totul! Mizăm pe creșterea atractivității obiectivului de patrimoniu prin introducerea în circuitul turistic și pe creșterea numărului de vizitatori.

Construcția „Foișorului de Foc” a fost începută în anul 1890 în data de 1 iulie și finalizată un an mai târziu, fiind denumită curent de bucureșteni – dată fiind utilitatea ei – „Rezervorul de la Iancu”.

Varianta executată se bazează pe introducerea deasupra soclului masiv a unui schelet compus din 16 pilaștri alipiți zidăriei portante.

Noua formulă a generat, pe de o parte, o ieftinire a costurilor construcției și, pe de altă parte, o evidentă ușurare a aspectului edificiului.

În prima sa formă, „Foișorul de Foc” adăpostea în zona superioară un rezervor metalic de apă, motiv pentru care scara elicoidală urca până la nivelul al treilea de unde, într-o poziție excentrică, continua o altă scară, la rândul ei elicoidală, care făcea legătura cu lanternoul. Înspre exterior, zonei rezervorului îi corespundea o suită de 16 ferestre cu înălțimea de aproximativ 8 metri, închise cu obloane de lemn.

Cu prilejul inaugurării Muzeului Pompierilor Români, la inițiativa comandantului Nicolae Ioanovici, interiorul clădirii a suferit o serie întreagă de transformări care au condus la modificări consistente ale organizării funcționale, toate acestea având rolul de a face posibilă expunerea unui patrimoniu considerabil cu un inventar de 10.000 de exponate. Proiectul de modificare și adaptare la noua funcțiune muzeală a construcției vechiului „Rezervor de compensație” a fost realizat în cadrul Institutului Proiect București, șefia de proiect fiind asigurată de arhitectul N. Pruncu. În cadrul proiectului de modificare și adaptare s-au executat și lucrări de consolidare și restaurare, s-a renunțat la rezervorul de apă, iar pentru accesul în spațiul rezultat s-a continuat scara în colimason. Nodul de circulație a fost adaptat pentru a se monta un ascensor interior. S-a renunțat astfel la ferestrele obturate cu sistemul de obloane de lemn, în favoarea unei cursive deschise, la rândul său vechiul lanternou – punctul de observație – fiind refăcut pe o structură și o formă nouă.

Muzeul a fost și rămâne o prezență singulară în peisajul muzeisticii românești, adăpostind o colecție bogată de documente, fotografii, medalii, trofee, uniforme, machete de pompe de apă etc. De asemenea, în colecțiile muzeului se găsesc în prezent un număr de peste 50 de pompe manuale de diferite tipuri, 20 de autospeciale de intervenție dintre care cel mai vechi model este autoscara Magirus, din 1931.

Deși construcția conservă încă în bună măsură elementele constructive originale, transformările suferite pe parcursul secolului al XX-lea pe de o parte în scopul adaptării spațiului interior la nevoile impuse de amenajarea muzeală și pe de alta parte de intervențiile care au urmat seismului din 1977, au condus la

distorsionarea în bună măsură a caracteristicilor inițiale. Totodată, intervenții recente din aceeași a doua jumătate a secolului al XX-lea au adus modificări substanțiale finisajelor interioare.

În calitate de inginer civil, de cadru militar și șef al Biroului Administrarea Patrimoniului Imobiliar din cadrul Bazei pentru Logistică a IGSU, am fost implicată în derularea acestui proiect, încă de la faza de solicitare a finanțării sale, întâmpinând o serie de impedimente care au dus la tergiversarea realizării obiectivului. Dar, anii de muncă și de insistențe, alături de colegi și parteneri, au dat roadele scontate și astăzi putem să ne mândrim că, în curând, ne vom bucura împreună de un nou Muzeu al Pompierilor, în vechea, dar renovată clădire a „Foișorului de Foc”.

autor: maior Michaela GHERGHE-RĂDUCU,
Baza pentru Logistică a IGSU

VIESPILE NU FAC MIERE

Majoritatea cetățenilor doresc să trăiască într-un stat civilizată. Să fie curat pe stradă, să beneficieze de servicii publice de calitate, să stea cât mai puțin la cozi, să existe locuri de parcare și un trafic cu timpi de așteptare cât mai reduși.

Aceste dorințe reprezintă, de fapt, o parte din nevoile de bază ale fiecăruia dintre noi. Celelalte nevoi se referă la hrană, adăpost etc. Odată ce ele sunt satisfăcute la nivel individual, atunci societatea poate trece la alt nivel.

Pentru ca serviciile publice să fie de calitate, funcționarii trebuie să aibă o pregătire corespunzătoare, abilitați de comunicare, de gestionare a conflictelor, competențe digitale etc., astfel încât să poată transmite cetățenilor valorile instituției pe care o reprezintă.

Ministerul Afacerilor Interne este o instituție care are rolul de a proteja cetățenii și bunurile acestora, iar prin structurile componente de a asigura acea stabilitate atât de necesară pentru ca societatea să se poată dezvolta în continuare. Și aici intervin regulile de etică comune cu celelalte instituții publice.

Fiecare angajat al ministerului se va manifesta în funcție de valorile ce i-au fost transmise din copilărie, printre care se numără cinstea, corectitudinea, bunul-simț, ajutorarea aproapelui etc. Și pentru că sunt mai multe, întotdeauna va exista și o ierarhie personală a valorilor.

Unele lucruri însă, pot fi internalizate automat, indiferent de valorile enumerate mai sus.

Un funcționar public se implică în fapte de corupție și astfel reușește foarte repede să își achiziționeze o mașină luxoasă și să își petreacă concediile în țări exotice. Cu toate că a săvârșit o infracțiune, prin primirea de bani sau alte foloase, acest fapt l-a transformat, în ochii unora, într-un personaj „inteligent și descurcăreț”. Astfel, banii încep, încet-încet, în mintea unora, să ocupe, în ierarhia personală a valorilor, primul loc, formându-și convingerea că dacă vor proceda în mod similar, vor ajunge și ei să se „bucure” de avantajele oferite de postul ocupat la stat.

Convingerile sunt credințe adânc înrădăcinate în mentalul tuturor, acele adevăruri absolute în care ne încredem cu tărie, dar unele nu țin cont de adevăr sau de pericolozitatea vădită a unor situații.

„Dați-mi un copil mai mic de șapte ani și vă voi arăta bărbatul”, spune o zicală iezuită.

Valorile se imprimă încă din copilărie, dar ele dacă nu au la bază niște principii sănătoase de viață, devin volatile și pot fi înlocuite de altele, sau pot dispărea cu totul. În schimb convingerile personale pot schimba foarte greu o persoană.

Valorile unei instituții reprezintă un alt set de elemente, distinct și complementar valorilor personale. Ele au rolul de a imprima angajaților anumite direcții și credințe specifice, un mod particular de manifestare a comportamentelor sau de interacționare. De data aceasta, managerul este cel care trebuie să transmită subordonaților, clar, obiectivele și viziunea. Astfel, identificate, ele vor fi făcute cunoscute, promovate și consolidate de-a lungul carierei și vor forma cultura organizațională. Cultura organizațională, prin valorile și credințele promovate, reprezintă un filtru suplimentar că angajații își vor desfășura activitatea în mod corect și cinstit, indiferent de tentații, conform fișei postului pe care au semnat-o la sosirea în structură.

Climatul organizațional derivă din cultura organizațională. Cât timp regulile sunt respectate, toată lumea va avea de câștigat, atât funcționarii, cât și cetățenii, beneficiari ai serviciilor publice și ai calității acestora. Iar calitatea este foarte importantă în formarea percepției cetățenilor despre acea instituție/ structură. Ce altă carte de vizită mai bună ar putea fi?

Printr-o extensie către lumea albinelor - conducere și organizare exemplară, măsuri de protecție stricte împotriva intrării oricărui intrus, ce ar putea periclita activitatea întregului stup, ajungem la un rezultat perfect - mierea. Cu toate că sunt niște insecte mici...

De la înălțimea inteligenței noastre, putem avea rezultate perfecte dacă suntem mereu de partea cea bună, a cinstei, a valorilor etice, pentru a fi în măsură să putem construi acea societate spre care tindem cu toți.

Să fim (al)bine!

autor: comisar-șef Robert NEACȘU, D.G.A.

CE AR FI CURAJUL

FĂRĂ FRICĂ ?

Dacă facem asta, va găsi argumente credibile pentru a ne convinge să nu riscăm salvând o viață sau încadrând personal, făcând achiziții sau scriind un articol ...

Deci, ea, frica, în limite normale și în cantitate rezonabilă, este bună pentru supraviețuire.

Adică, dacă știm să o apreciem la justa ei valoare, ne poate fi o prietenă bună și eu zic că merită să ne întrebăm: *Ce ar fi curajul fără frică?* ... O simplă nebulie, nu?

autor: colonel Laura POP, IGSU

Un om incapabil să simtă frică are o privire stranie.

Te trec fiori uitându-te la el!

Pompierii nu sunt interesați să scape de frică pentru că nu sunt nici bebeluși, nici psihopați. Salvatorii de profesie nu se luptă cu acest sentiment firesc și, prin urmare, nu și-o înving. Au o relație de respect și recunoștință față de ea pentru că, de multe ori, i-a protejat de întâmplări și lucruri ce le puteau fi fatale.

Prin discernământ, facem diferența între situațiile în care ne este amenințată viața, integritatea fizică sau psihică și situațiile în care ieșim din zona noastră de confort încercând sau făcând ceva nou și diferit.

Frica își face treaba foarte bine. Ne amintește să ne protejăm și să purtăm mănușile, prezantele, bocancii, casca, atunci când mergem la o intervenție. Să asigurăm scara pe care urcăm spre o persoană aflată în pericol, la un etaj superior, să verificăm cordițele cu care coborâm în rapel, cantitatea de aer aflată în buteliile care ne ajută să respirăm într-un mediu toxic, dar și tehnica din dotare pe care ne bazăm atunci când trebuie să ajutăm pe altcineva aflat într-o situație de urgență. Ne aduce aminte să avem grijă de colegul de lângă noi, să nu adormim cu pixul în mână după multe ore în care am scris și corectat proiecte, să ne uităm, la propriu, pe unde mergem, cum coborâm pe trepte, cum traversăm strada cu o targă în mâini și cu gândul la victima căreia trebuie să îi acordăm ajutor.

Frica ne poate însoți în mașină, la intervenții, la birou sau sus pe munte, în concediu. Ea ne protejează, ne avertizează, dar nu o lăsăm să preia controlul, nu îi permitem să ia decizii pentru noi.

Înainte de a avea pretenții ...

La Piatra Neamț, o doamnă care își spăla geamurile a rămas blocată afară din balcon, pe acoperișul precar al celui de la etajul inferior.

Pompierii solicitați prin 112, s-au mobilizat, au calat autospeciala, au ridicat scara și au intervenit prompt. După ce un militar a ajuns la gospodina temerară și a trecut-o, în siguranță, peste balustradă în casă, a vrut să coboare pe scara blocului, dar a fost oprit. „Pe covoarele mele, nu se trece!”... Femeia i-a mulțumit și i-a sugerat că, dacă nu știe să zboare, ar face bine să ajungă lângă colegii săi pe unde a urcat.

La Galați, o altă doamnă își purta agale pașii obosiți de vârstă, printr-un loc nepermis. Fix în același moment, un tir se apropia de dânsa, șoferul evitând-o la milimetru, salvându-i viața. Manevrând cu aplomb uriașul de fier cu remorcă mare, a intrat însă cu mașina în gardul unei gospodării situate în proximitatea drumului. Atunci când bunica a aflat că va fi nevoită să plătească daunele suferite de familia care s-a ales cu gardul distrus și șoferului eventualele pagube provocate TIR-ului, nu și-a mai recunoscut vina de a traversa printr-un loc nemarcat și a aruncat totul pe eroul care, prin prezență de spirit și curaj, îi salvase viața.

La Bușteni, un cetățean a alertat Serviciul Salvamont pentru că se rătăcise prin Munții Bucegi. Nu mică le-a fost mirarea salvamontiștilor când au aflat că iubitorul de munte neinstruit și nechipat corespunzător, ajunsese din prima zi acasă, dar uitase să îi anunțe pe cei pe care îi alertase și care îl căutau asiduu de trei zile ...

Uităm să ne parcăm autoturismele corect și ocupăm două locuri odată, blocând intrările într-un bloc sau pe o stradă întreagă, nepăsându-ne că o ambulanță sau o autospecială de stingere a incendiilor nu poate ajunge acolo unde cineva se află în primejdie. Ca pietoni, dar și ca șoferi, uneori, nu dăm prioritate salvării sau altor autospeciale care se deplasează cu semnalele acustice și luminoase în funcțiune. Și câte alte exemple pot fi date ...

Pare că nu ne mai pasă de cei din jurul nostru, lângă care trăim și muncim zi de zi. Parcă nu mai dăm doi bani nici pe cei care ne-ar salva viața dacă am fi în primejdie. Nu e vorba despre noi? Ai noștri sunt bine? Ce ne interesează despre tine, despre mama, tatăl, sora, fratele, copilul, prietenul tău?... Serios?

Înainte să cerem, ar trebui să oferim: compasiune, respect, ajutor, mulțumire, înțelegere. Și să nu uităm că toți avem drepturi, dar ele se opresc acolo unde începem să le facem rău celorlalți și, mai ales, acolo unde bunătatea altora ne salvează, câteodată, chiar de noi înșine.

Poate noi, cei care ne facem datoria salvând necunoscuți, îi învățăm și pe alții ce înseamnă civilizația, ce înseamnă o societate sănătoasă ... Ocaziile nu ne lipsesc.

autor: colonel Daniela SILVI, UPS

Recrutăm pompieri!

Prin suspendarea pe timp de pace a serviciului militar obligatoriu și trecerea la serviciul militar pe bază de voluntariat, s-a aprobat în anul 2006 profesionalizarea structurilor IGSU. Erau prevăzute atunci un număr de 42.644 posturi, dintre care circa 88% posturi de subofițer, cu rol determinant în asigurarea intervenției operative. Însă, în perioada 2010-2014, numărul posturilor a fost diminuat în mod constant, impactul cel mai mare avându-l procesul de restructurare instituțională derulat în perioada 2010-2011, prin care 14.058 de posturi au fost desființate, iar 1.300 de persoane au fost disponibilizate.

În data de 25 august 2021, în cadrul ședinței de Guvern, a fost adoptată Hotărârea pentru modificarea anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 416/2007 privind structura organizatorică și efectivele Ministerului Afacerilor Interne. Actul normativ a primit toate avizele favorabile, respectiv, din cadrul C.S.A.T. și al celorlalte ministere avizatoare, Ministerul Finanțelor, Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Justiției și a primit sprijin din partea președintelui României, domnul Klaus Werner Iohannis.

Inspectoratul General pentru Situații de Urgență a suferit multe neajunsuri de-a lungul timpului și structurile subordonate au fost vulnerabilizate din cauza insuficienței resursei umane active și gradul de „îmbătrânire” a acesteia. Reducerea în mod continuu a numărului de posturi începând cu perioada 2010-2014 a generat probleme la nivelul compartimentelor funcționale ale unităților și a condus la imposibilitatea

dezvoltării organizatorice a IGSU. Personalul încadrat a fost nevoit în toată această perioadă să depună eforturi deosebite pentru îndeplinirea sarcinilor și atribuțiilor din responsabilitate.

Pentru îmbunătățirea situației actuale, a fost identificată drept soluție viabilă, suplimentarea numărului de posturi la nivelul structurilor de intervenție, prin majorarea numărului actual cu 8.546 posturi, dintre care 121 de ofițeri, 25 de maiștri militari și subofițeri și 8.400 de soldați și gradați profesioniști. Astfel, încadrarea posturilor se va face etapizat, în perioada 2021-2025, iar anual, vor fi încadrate 1.400 de posturi de soldați și gradați profesioniști.

Se are în vedere înființarea unei Școli de Aplicație și a unor noi subunități de intervenție/puncte de lucru, precum și constituirea de echipaje de intervenție în cadrul structurilor de intervenție. În același timp, MAI a adoptat o politică de înlocuire permanentă a posturilor finanțate care rămân libere prin trecerea în rezervă a cadrelor militare și pensionarea personalului civil, urmând ca, în acest an, 782 de posturi să fie încadrate din sursă externă.

Raportul resursă umană versus număr de intervenții arată că, în anul 2010, IGSU a derulat 185.000 de intervenții cu 27.336 de angajați, ajungând în anul 2020 să desfășoare 525.916 intervenții cu 26.463 efective.

Prin urmare, vă așteptăm alături de noi, ca salvatori profesioniști! Recrutăm pompieri!

autor: colonel Aurel SANDU, IGSU

Antrenament spectaculos la Castelul Huniazilor

În premieră în România, Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Iancu de Hunedoara” al județului Hunedoara, a organizat un antrenament de descarcerare și extragere a unei victime doar de către alpiniști paramedici.

Ideea a venit ca urmare a unei concurențe benefice cu colegii omologi de la Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Țara Bârsei” al județului Brașov, în încercarea de a ne dovedi calitățile profesionale superioare, inspirați fiind de un antrenament similar al alpiniștilor

înălțime de aproximativ 40 de metri și care nu putea fi extrasă decât pe cale aeriană, pe targă specială pentru extragere de la înălțime, printr-un sistem de tiroliană.

După imobilizare, victima a fost coborâtă în zona de siguranță de către un salvator alpinist și preluată de un echipaj SMURD pentru a-i fi acordat primul ajutor și transportată la spital.

Atmosfera a fost spectaculoasă. Tot acest antrenament a fost filmat cu o dronă și fotografiat, de mii de ori, din diferite unghiuri.

paramedici americani, realizat cu doi, trei ani în urmă. Astfel, în perioada 16 - 17 august 2021, în prezența a peste 400 de turiști și localnici, s-a desfășurat primul antrenament de acest fel, cu public, realizat în țară.

În prima zi, s-au urmat două scenarii. Primul a presupus extragerea de urgență a unei victime dintr-o mașină în flăcări la care accesul se putea face doar de la înălțime de către un alpinist asigurat cu corzi. Cel de-al doilea scenariu a constat în stabilizarea victimei prin acordare de prim ajutor și imobilizare cu vestă extractoare (KED), tăierea lunetei mașinii și extragerea victimei în zona de siguranță. Toate aceste proceduri au fost executate doar de către colegii noștri alpiniști.

A doua zi, antrenamentul a fost reluat. Conform scenariului, s-a acordat primul ajutor unei victime cu politraumatism, aflată în turnul castelului, la o

Lumea a fost încântată de profesionalismul dovedit de către pompierii militari și extrem de emoționată când, de la microfon s-a auzit: „Noi suntem români!”, iar steagul României a fost arborat direct de pe targă, coborând, bătut de vânt, odată cu salvatorii.

Aplauzele au răsunat în splendida locație, minute în șir.

La anul, cu siguranță vom reuși să realizăm un antrenament și mai spectaculos. Știință avem, voință avem, locații superbe demne de filme cu buget mare, avem și îi mai și provocăm pe colegii brașoveni să ne întrecă!

autor: căpitan Cristian MORAR,
ISU Hunedoara

„Încăierarea pompierilor, ofițeri ce au

La 13 septembrie, pe la prânz, comanda pompierilor primind ordin de a veni în Dealul Spirii, a se întrupa cu roatele Regimentului nr. 2, plecă, la 4 ceasuri după-amiază, din cazarma lor de la Poliție, când, deodată, se întâlniră, tocmai în vârful Dealului Spirii, la poarta de zid de unde începe a se vedea cazarma, cu flancul drept al trupei otomane, ce era comandată de generalul Kerim pașa, de un colonel și de un maior arab; iar trupa Pompieră era comandată de dl. căpitan Zăgănescu, având ca ofițeri pe domnii sublocotenenți Dincă, Foncianu, Stărostescu și pe locotenentul Dănescu. Veneau în despărțiri, iar sublocotenentul Dincă se afla armat și cu pistoale la brâu.

La semnalul ce dăde Kerim pașa, a se da în lături din drum, această trupă nu înțelese și se împreună amândouă flancurile, începând a se încurca prin rândurile otomane, grăbeau de a sosi în cazarmă. Se vede că atingerea ce avură rând cu rând, soldat cu soldat, se învrăjbiră amândouă flancurile, încât începu lupta deodată; sublocotenentul Dincă slobozi pistoalele în generalul turc și maiorul arab, așa încât maiorul căzu mort, cum și calul generalului; flancurile se băteau în focuri și în baionete, și Kerim pașa comandă, strigând, a veni tunuri. Pe dată ce sosiră două tunuri, cari până să-și ia poziția și pregătirea, pompierii traseră în manevră de lagări, trântiți pe brânci, și omorând vreo câțiva artileriști, răpiră cele două tunuri din mâinile lor; lupta se făcu mai crâncenă și încăierarea mai serioasă, atunci se omorî sublocotenentul Stărostescu.

După aceasta, luptându-se pompierii cu bărbăție și văzându-se năpădiți de mulțimea otomanilor, unii începură a se retrage în dezordine în vale de Dealul Spirii, coborându-se în dreapta, prin grădinile locuitorilor, alții apucară de sosiră în cazarmă, printre mulțimea rândurilor otomane.

Aceasta este descrierea și a încăierării pompierilor, tot însă ce era afară din regulile militare, din partea ofițerilor otomani, au fost abaterea ce făcură că, în vreme când se ridica batista albă în vârful săbiei, spre semn de încetare a luptei, au putut face ca vreo câțiva soldați, ce mai rămăseseră în locul luptei, să pună

povestită mie de d-nii luat parte”

armele jos, cu promisiunea că nu le vor face nimic și vor fi pardonați, și pe dată ce soldații au pus armele jos, au ordonat rândurilor otomane de au tras cu focuri în ei, omorând așa mai mulți soldați nevinovați.

.....

Să înscriu aici, spre eterna memorie, numele tutulor domnilor ofițeri și camarazi ai mei aflați în luptă:

Superiori: d. colonel Radu Golescu, șeful Reg. al 2-lea; d. maior N. Greceanu, comandantul Batalionului al 2-lea, din Regimentul nr. 2; d. căpitan Caragea, comandantul Companiei 1; d. locotenent E. Culoglu, comandantul Companiei 2; d. locotenent I. Deibus, comandantul Companiei 3; d. locotenent E. Caluda, comandantul Companiei 4; căpitan D. Papazoglu, comandantul Companiei 5; d. căpitan Lăzureanu, comandantul Companiei 7, din Regimentul 1; d. căpitan Zăgănescu, șeful trupei de Pompieri.

Numele dlor subalterni din Regimentul nr. 2: locotenenții: C. Coștescu, Scarlat Mareș, I. Arion, D. Ștefănescu; sublocotenenții: K. Constantinescu, G. Rătescu, F. Macri, Ioniță George, A. Teușeanu, N. Marinescu, N. Pescaru, J. Presan, B. Dimulescu, N. Paraschivescu, N. Cătuneanu; iar din trupa de pompieri, subalternii: locotenent Dănescu, sublocotenent Stărostescu, sublocotenent D. Focheanu și sublocotenent Dincă.

La această luptă s-au omorât din ofițeri: locotenent Dănescu și sublocotenent Stărostescu, amândoi din trupa de pompieri; iar din gradele de jos, din toată oștirea română, au fost răniți 57 și morți 48. Din partea otomanilor au fost omorâți: un șef de batalion, arab, și vreo câțiva ofițeri; iar din gradele de jos (cât s-au putut afla de către noi) au fost omorâți 158, s-au zis că sunt peste 400, fără a se putea afla câți răniți, precum și două tunuri trase din poziția lor.

Acestea sunt întâmplările ostășești ce s-au petrecut în România de la septembrie 9 până la restabilirea ordinului Căimăcămiei, văzute de mine, cari nu vor fi contestate de către camarazii mei, fiind adevăruri descrise fără părtinire sau orice altă rea cugetare.

DIMITRIE PAPA ZOGLU

S-a născut la 28 martie 1811, în București. În anul 1830 a intrat în Miliția pământeană și apoi în Armată, chiar de la organizarea ei. Oșteanul Dimitrie Papazoglu a participat la liniștirea mișcărilor bulgărești din Brăila, din anii 1841–1843, la Revoluția din 1848, la stingerea marelui incendiu din București din martie 1847, a comandat unități militare dislocate în diferite orașe din țară. În anul 1855 a demisionat din armată, cu gradul de maior, dar, în 1884, când s-a reorganizat Armata Română, a fost înaintat la gradul de locotenent-colonel.

După demisia din armată a realizat planșe litografice, a făcut cercetări istorice pe la mănăstiri, a înființat chiar și un muzeu care-i purta numele, în București.

Istoria Bucureștilor l-a preocupat în mod deosebit, opera sa majoră fiind: Istoria fondării orașului București, publicată în 1891.

Dimitrie Papazoglu s-a stins din viață la 5/17 august 1892 și a fost înmormântat la mănăstirea Cernica.

Text cules de colonel Daniela SILVI, UPS

Adresa redacției:
București, sector 2, strada Banul Dumitrache, nr. 46.
Telefon: 021.208.6150
www.igsu.ro
revistapompieriromani@igsu.ro
revistapompieriromani2020@gmail.com

RESPONSABILITATEA asupra opiniilor exprimate în revistă, revine în totalitate autorilor.
MATERIALELE transmise la redacție spre publicare, nu se înapoiază.
REPRODUCEREA materialelor din cuprins este permisă numai cu menționarea sursei (copyright cf. Legii 8/1996).
Revista POMPIERII ROMĂNI editată de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență.

